

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Rådet	
97/C 375/01	Fælles holdning (EF) nr. 41/97 af 7. oktober 1997 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1)	1
97/C 375/02	Fælles holdning (EF) nr. 42/97 af 9. oktober 1997 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/14/EØF om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988)	25
97/C 375/03	Fælles holdning (EF) nr. 43/97 af 13. oktober 1997 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer	34
97/C 375/04	Fælles holdning (EF) nr. 44/97 af 16. oktober 1997 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om teleterminaludstyr, satellitjordstationsudstyr og gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse	48

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 41/97

fastlagt af Rådet den 7. oktober 1997

med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv 97/.../EF af ... om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1)

(97/C 375/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 118 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾, udarbejdet efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 118 A vedtager Rådet, ved udstedelse af direktiver, minimumsfor skrifter med henblik på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at sikre et højere niveau for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;
- (2) i henhold til samme artikel skal det i direktiverne undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder;

- (3) forbedringen af arbejdstagernes sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen er et mål, der ikke bør underordnes rent økonomiske betragtninger;
- (4) overholdelsen af minimumskrav om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed mod de risici, der er forbundet med kemiske agenser, har til formål ikke alene at sikre beskyttelsen af hver enkelt arbejdstagers sikkerhed og sundhed, men desuden at give alle arbejdstagere i Fællesskabet et mindstemål af beskyttelse, som hindrer enhver mulig konkurrenceforvridning;
- (5) et passende niveau af beskyttelse mod risici hidrørende fra kemiske agenser må etableres for Fællesskabet som helhed, og dette beskyttelsesniveau skal ikke etableres gennem detaljerede krav, men gennem en ramme af generelle principper, som gør det muligt for medlemsstaterne at anvende minimumskravene konsekvent;
- (6) en arbejdsaktivitet, der indebærer anvendelse af en kemisk agens, må anses for at udsætte arbejdstagere for risiko;
- (7) Rådets direktiv 80/1107/EØF af 27. november 1980 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet⁽⁴⁾, Rådets direktiv 82/605/

⁽¹⁾ EFT C 165 af 16. 6. 1993, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 34 af 2. 2. 1994, s. 42.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20. april 1994 (EFT C 128 af 9. 5. 1994, s. 167), Rådets fælles holdning af 7. oktober 1997 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 3. 12. 1980, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 88/642/EØF (EFT L 356 af 24. 12. 1988, s. 74).

EØF af 28. juli 1982 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for metallisk bly og dets ionforbindelser (første særdirektiv i henhold til direktiv 80/1107/EØF, artikel 8)⁽¹⁾ og Rådets direktiv 88/364/EØF af 9. juni 1988 om beskyttelse af arbejdstagere ved forbud mod bestemte agenser og/eller arbejdsaktiviteter (fjerde særdirektiv i henhold til direktiv 80/1107/EØF, artikel 8)⁽²⁾ bør af hensyn til konsekvens og klarhed samt af tekniske grunde revideres og indarbejdes i et enkelt direktiv om minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejde, til hvilket der anvendes kemiske agenser; nævnte direktiver kan derefter ophæves;

- (8) dette direktiv er et særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet⁽³⁾;
- (9) bestemmelserne i nævnte direktiv gælder derfor fuldt ud for arbejdstagere, der udsættes for kemiske agenser, med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv;
- (10) der er fastsat strengere og/eller mere specifikke bestemmelser om transport af farlige kemiske agenser i bindende internationale aftaler og konventioner, som er indarbejdet i fællesskabsbestemmelserne om transport af farligt gods med jernbane, ad vej, ad vandveje eller ad luftvejen;
- (11) ved direktiv 67/548/EØF⁽⁴⁾ og direktiv 88/379/EØF⁽⁵⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer henholdsvis præparater har Rådet fastlagt et system af kriterier for klassificering af farlige stoffer og præparater;
- (12) definitionen på en farlig kemisk agens bør omfatte ethvert kemisk stof, der opfylder disse kriterier, samt ethvert kemisk stof, som uden at opfylde disse kriterier, på grund af sine fysisk-kemiske, kemiske eller toksikologiske egenskaber, den måde, hvorpå det anvendes, eller forekomst på arbejdspladsen, udgør en risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;
- (13) Kommissionen har ved direktiv 90/492/EØF⁽⁶⁾ defineret og fastlagt et system for specifik information om farlige stoffer og præparater i form af sikkerhedsdatablade, hovedsagelig med sigte på industrielle brugere for at sætte dem i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed; i Rådets direktiv 92/58/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet (niende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1)⁽⁷⁾ etableres et system for mærkning af beholdere og rørsystemer, som anvendes til farlige stoffer eller præparater under arbejdet;
- (14) arbejdsgiveren bør vurdere den risiko, som forekomsten af farlige kemiske agenser på arbejdspladsen kan give anledning til for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, så der kan træffes de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og beskyttelse, som er fastlagt i dette direktiv;
- (15) de forebyggende foranstaltninger, der er foreskrevet i risikovurderingen, og som arbejdsgiveren skal træffe, bør være forenelige med behovet for at beskytte folkesundhed og miljø;
- (16) for at sikre et højere beskyttelsesniveau gennem arbejdstagernes adgang til fuldstændige oplysninger er det vigtigt, at arbejdstagerne og disses repræsentanter informeres om de risici, som kemiske agenser kan frembyde for deres sikkerhed og sundhed, og om de foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse eller helt fjerne disse risici, samt at de har mulighed for at kontrollere, at de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger træffes;
- (17) hvis resultaterne af ovennævnte vurdering viser, at der er fare for arbejdstageres helbred, kan helbreds-kontrol af de pågældende bidrage til de forebyggende og beskyttende foranstaltninger, arbejdsgiveren skal træffe;

⁽¹⁾ EFT L 247 af 23. 8. 1982, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 179 af 9. 7. 1988, s. 44.

⁽³⁾ EFT L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT 196 af 16. 8. 1967, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/56/EF (EFT L 236 af 18. 9. 1996, s. 35).

⁽⁵⁾ EFT L 187 af 16. 7. 1988, s. 14. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 96/65/EF (EFT L 265 af 18. 10. 1996, s. 15).

⁽⁶⁾ EFT L 275 af 5. 10. 1990, s. 35.

⁽⁷⁾ EFT L 245 af 26. 8. 1992, s. 23.

- (18) arbejdsgiverne skal regelmæssigt foretage vurderinger og målinger og følge med i den seneste teknologiske udvikling med henblik på at forbedre beskyttelsen af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;
- (19) de nyeste videnskabelige data bør vurderes af uafhængige videnskabsmænd, der bistår Kommissionen med at fastsætte grænseværdierne for erhvervs-mæssig eksponering;
- (20) selv om der i nogle tilfælde ikke er tilstrækkeligt videnskabeligt grundlag for at etablere en grænseværdi for udsættelse for en kemisk agens, under hvilken der ikke længere er nogen risiko for helbredet, vil en begrænsning af udsættelsen for kemiske agenser under alle omstændigheder begrænse disse risici;
- (21) i direktiv 91/322/EØF⁽¹⁾ og direktiv 96/94/EF⁽²⁾ er der fastsat vejledende grænseværdier i henhold til direktiv 80/1107/EØF; disse direktiver bør bibeholdes som en del af den nuværende ramme;
- (22) de tekniske tilpasninger, der skal foretages i dette direktiv, bør udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med det udvalg, som er nedsat ved direktiv 89/391/EØF for at bistå Kommissionen med at foretage tekniske tilpasninger af særdirektiver, der vedtages i henhold til ovennævnte direktiv; Kommissionen bør også opstille praktiske retningslinjer for direktivets anvendelse, efter at have rådført sig med Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen, i overensstemmelse med afgørelse 74/325/EØF⁽³⁾;
- (23) ophævelsen af direktiv 80/1107/EØF må ikke medføre, at de nugældende arbejdstagerbeskyttelsesstandarder for kemiske, fysiske og biologiske agenser nedsættes; standarder, der er en følge af bestående direktiver om biologiske agenser, det forelagte direktiv om fysiske agenser, nærværende direktiv og ændringer til disse tekster bør ligge på linje med og mindst holde samme niveau som standarderne i nævnte direktiver;
- (24) dette direktiv udgør et konkret led i gennemførelsen af den sociale dimension inden for det indre marked —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFDELING I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og rækkevidde

1. I dette direktiv, som er det fjortende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF, fastsættes minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for deres sikkerhed og sundhed, som opstår eller kan opstå som følge af udsættelse for kemiske agenser, som findes på arbejdspladsen, eller som følge af en arbejdsaktivitet, i hvilken der indgår kemiske agenser.

2. Direktivets bestemmelser finder anvendelse, hvis der er eller formodes at være farlige kemiske agenser til stede på arbejdspladsen, dog med forbehold af bestemmelserne om kemiske agenser, som er omfattet af foranstaltninger vedrørende strålingsbeskyttelse i henhold til direktiver vedtaget i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

3. For kræftfremkaldende stoffer på arbejdsstedet gælder bestemmelserne i dette direktiv, for så vidt der ikke er fastsat strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i Rådets direktiv 90/394/EØF af 28. juni 1990 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)⁽⁴⁾.

4. Direktiv 89/391/EØF finder fuldt ud anvendelse på hele det i denne artikel nævnte område, dog med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.

5. Med hensyn til transport af farlige kemiske agenser gælder dette direktiv med forbehold af strengere bestemmelser og/eller særbestemmelser i direktiv 94/55/EF⁽⁵⁾, direktiv 96/49/EF⁽⁶⁾, i bestemmelserne i IMDG-koden,

⁽⁴⁾ EFT L 196 af 26. 7. 1990, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej (EFT L 319 af 12. 12. 1994, s. 7). Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 96/86/EF (EFT L 335 af 24. 12. 1996, s. 43).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods (EFT L 235 af 17. 9. 1996, s. 25). Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 96/87/EF (EFT L 335 af 24. 12. 1996, s. 45).

⁽¹⁾ EFT L 177 af 5. 7. 1991, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 338 af 28. 12. 1996, s. 86.

⁽³⁾ EFT L 185 af 9. 7. 1974, s. 15. Afgørelsen er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

IBC-koden og IGC-koden som defineret i artikel 2 i direktiv 93/75/EØF⁽¹⁾, i bestemmelserne i den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad indre vandveje og reglementet for transport af farlige stoffer på Rhinen som indarbejdet i fællesskabslovgivningen og i de tekniske instrukser for sikker transport af farligt gods, som Organisationen for International Civil Luftfart har udstedt på datoen for nærværende direktivs ikrafttræden.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kemisk agens«: ethvert kemisk element eller forbindelse eller blandinger deraf, som det forekommer i naturlig tilstand eller frembringes, anvendes eller frigøres, herunder som affald, under en given arbejdsproces, uanset om frembringelsen er tilsigtet under arbejdsprocessen, og uanset om det markedsføres
- b) »farlig kemisk agens«:
- i) enhver kemisk agens, som i henhold til bilag VI til direktiv 67/548/EØF opfylder kriterierne for klassificering som et farligt stof, uanset om dette stof er klassificeret i henhold til nævnte direktiv, bortset fra stoffer, der kun opfylder kriterierne for klassificering som farlige for miljøet
 - ii) enhver kemisk agens, som i henhold til direktiv 88/379/EØF opfylder kriterierne for klassificering som farligt præparat, uanset om præparatet er klassificeret i henhold til nævnte direktiv, bortset fra præparater, der kun opfylder kriterierne for klassificering som farlige for miljøet
 - iii) enhver kemisk agens, som uden at opfylde kriterierne for klassificering som farlig i henhold til nr. i) og ii) på grund af sine fysisk-kemiske, kemiske eller toksikologiske egenskaber og den måde, hvorpå den anvendes eller forekommer på arbejdspladsen, kan udgøre en risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, herunder enhver kemisk agens, for hvilken der er fastsat en grænseværdi for erhvervmæssig eksponering i henhold til artikel 3
- c) »aktivitet, hvori der indgår kemiske agenser«: ethvert arbejde, hvor der anvendes eller påtænkes anvendt

kemiske agenser, uanset i hvilken arbejdsproces, herunder produktion, håndtering, oplagring, transport eller bortskaffelse og behandling, eller hvor sådanne agenser er et resultat af et sådant arbejde

- d) »grænseværdi for erhvervmæssig eksponering«: medmindre andet er anført, grænsen for den tidsvægtede gennemsnitlige koncentration af en kemisk agens i den luft på arbejdspladsen, der indåndes af en arbejdstager i relation til en nærmere fastsat referencerperiode
- e) »biologisk grænseværdi«: grænsen for koncentrationen af en given agens i et givet biologisk miljø, dens metabolit eller en effektindikator
- f) »helbreds kontrol«: vurdering af den enkelte arbejdstager for at fastslå dennes helbredstilstand i relation til udsættelse for specifikke kemiske agenser på arbejdsstedet
- g) »fare«: den iboende egenskab ved en kemisk agens, som kan forvolde skade
- h) »risiko«: sandsynligheden for, at skaden kan opstå i forbindelse med brug og/eller eksponering.

Artikel 3

Grænseværdier for erhvervmæssig eksponering og biologiske grænseværdier

1. Kommissionen evaluerer forbindelsen mellem farlige kemiske agensers indvirkning på helbredet og niveauet for erhvervmæssig eksponering på grundlag af en uafhængig videnskabelig vurdering af de seneste tilgængelige videnskabelige data.
2. På grundlag af den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, fremsætter Kommissionen, efter først at have hørt Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen, forslag til europæiske mål for beskyttelsen af arbejdstagere mod kemiske risici i form af vejledende grænseværdier for erhvervmæssig eksponering, der skal fastsættes på fællesskabsplan.

Disse grænseværdier fastsættes eller ajourføres under hensyntagen til de til rådighed værende målemetoder, og i overensstemmelse med proceduren i artikel 17 i direktiv 89/391/EØF. Medlemsstaterne holder arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer orienteret om de grænseværdier for erhvervmæssig eksponering, der fastsættes på fællesskabsplan.

3. For enhver kemisk agens, for hvilken der er fastsat en vejledende grænseværdi for erhvervmæssig eksponering på fællesskabsplan, fastsætter medlemsstaterne en national grænseværdi for erhvervmæssig eksponering, baseret på Fællesskabets grænseværdi, således at dens art bestemmes i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/75/EØF af 13. september 1993 om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods (EFT L 247 af 5. 10. 1993, s. 19). Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 97/34/EF (EFT L 158 af 17. 6. 1997, s. 40).

4. Der kan på fællesskabsplan fastsættes bindende grænseværdier for erhvervmæssig eksponering, som foruden principperne for fastsættelsen af vejledende grænseværdier for erhvervmæssig eksponering skal afspejle det, der er praktisk muligt, samtidig med, at målsætningen om sikring af arbejdstagernes sundhed på arbejdsstedet opfyldes. Sådanne grænseværdier fastsættes i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 118 A og anføres i bilag I til dette direktiv.

5. For enhver kemisk agens, for hvilken der er fastsat en bindende grænseværdi for erhvervmæssig eksponering, fastsætter medlemsstaterne en tilsvarende national bindende grænseværdi for erhvervmæssig eksponering, der baseres på, men ikke må overskride Fællesskabets grænseværdi.

6. Der kan på fællesskabsplan fastsættes bindende biologiske grænseværdier på grundlag af den evaluering, der er beskrevet i stk. 1, og af de til rådighed stående målemetoder, som skal afspejle det, der er praktisk muligt, samtidig med, at målsætningen om sikring af arbejdstagernes sundhed på arbejdsstedet opfyldes. Sådanne grænseværdier fastsættes efter proceduren i traktatens artikel 118 A og anføres sammen med andre relevante informationer vedrørende sundhedsovervågning i bilag II til nærværende direktiv.

7. For enhver kemisk agens, for hvilken der er fastsat en bindende biologisk grænseværdi, fastsætter medlemsstaterne en tilsvarende national bindende biologisk grænseværdi, som baseres på, men ikke må overskride Fællesskabets grænseværdi.

8. Når en medlemsstat indfører eller reviderer en national grænseværdi for erhvervmæssig eksponering eller en national biologisk grænseværdi for en kemisk agens på grundlag af nye data, underretter den Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom tillige med de relevante videnskabelige og tekniske data. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger.

9. Standardiserede metoder for måling og evaluering af luftkoncentrationer på arbejdspladsen i forhold til grænseværdierne for erhvervmæssig eksponering udarbejdes i henhold til artikel 12, stk. 2.

AFDELING II

ARBEJDSGIVERENS FORPLIGTELSE

Artikel 4

Bestemmelse og vurdering af risikoen i forbindelse med farlige kemiske agenser

1. I forbindelse med opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, i direktiv

89/391/EØF, fastslår arbejdsgiveren først, om der findes nogle farlige kemiske agenser på arbejdspladsen. Hvis dette er tilfældet, vurderer han herefter enhver risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, der skyldes tilstedeværelsen af disse kemiske agenser, under hensyntagen til:

- deres farlige egenskaber
- oplysninger om sikkerhed og sundhed, der skal gives af leverandøren, f.eks. det relevante sikkerhedsdata-blad i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 67/548/EØF eller direktiv 88/379/EØF
- eksponeringsgraden, -typen og -varigheden
- omstændighederne ved arbejde, der involverer sådanne agenser, herunder deres mængde
- enhver grænseværdi for erhvervmæssig eksponering eller biologisk grænseværdi, der er fastsat på den pågældende medlemsstats område
- virkningen af de forebyggende foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes
- hvor det er muligt, de konklusioner, der kan drages af enhver helbreds kontrol, der allerede er foretaget.

Arbejdsgiveren skal fra leverandøren eller fra andre lettilgængelige kilder skaffe yderligere oplysninger, der er nødvendige for risikovurderingen. Disse oplysninger skal eventuelt omfatte den specifikke vurdering af risikoen for brugerne på grundlag af fællesskabslovgivningen om kemiske agenser.

2. Arbejdsgiveren skal være i besiddelse af en risikovurdering i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 89/391/EØF og skal angive, hvilke foranstaltninger der er blevet truffet i henhold til artikel 5 og 6 i nærværende direktiv. Risikovurderingen skal være dokumenteret på passende måde i overensstemmelse med national lovgivning og praksis og kan omfatte en beskrivelse fra arbejdsgiveren, der sandsynliggør, at arten og omfanget af de risici, der kan henføres til kemiske agenser, gør en yderligere detaljeret risikovurdering unødvendig. Risikovurderingen skal ajourføres, navnlig hvis der er sket væsentlige ændringer, som gør, at den ikke længere er tidssvarende, eller hvis resultaterne af helbreds kontrollen gør det nødvendigt.

3. Visse aktiviteter i virksomheden eller bedriften, som f.eks. vedligeholdelse, der kan forudses at give anledning til en væsentlig eksponering, eller som kan resultere i en forringelse af sikkerheds- og sundhedsbetingelserne af andre grunde, selv efter at alle tekniske foranstaltninger er truffet, skal medtages i risikovurderingen.

4. Hvis der er tale om aktiviteter, der medfører udsættelse for flere farlige kemiske agenser, vurderes risikoen på grundlag af den risiko, de forskellige kemiske agenser udgør tilsammen.

5. Hvis der er tale om en ny aktivitet, der medfører brug af farlige kemiske agenser, må arbejdet først påbegyndes, når der er foretaget en vurdering af den risiko, der er forbundet med aktiviteten, og alle tilhørende forebyggende foranstaltninger er blevet truffet.

6. I overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, udarbejdes praktiske retningslinjer for risikobestemmelse og -vurdering samt for revision og, om nødvendigt, tilpasning heraf.

Artikel 5

Almindelige principper for forebyggelse af risici i forbindelse med farlige kemiske agenser og anvendelse af direktivet på vurderingen af disse risici

1. Arbejdsgiveren har pligt til at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i forbindelse med aktiviteter, der indebærer tilstedeværelse af farlige kemiske agenser, og skal med henblik herpå træffe de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1 og 2, i direktiv 89/391/EØF, samt foranstaltningerne i nærværende direktiv.

2. Sikkerheds- og sundhedsrisici, som arbejdstagerne udsættes for under arbejde, der indebærer tilstedeværelse af farlige kemiske agenser, skal fjernes eller reduceres til et minimum gennem:

- arbejdspladsens udformning og tilrettelæggelsen af arbejdet
- tilrådighedsstillelse af egnet udstyr til arbejde med kemiske agenser og vedligeholdelsesprocesser, der sikrer arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen
- begrænsning til et minimum af antallet af arbejdstagere, som eksponeres eller risikerer at blive det
- begrænsning til et minimum af eksponeringens varighed og intensitet
- passende hygiejneforanstaltninger
- begrænsning af mængden af kemiske agenser på arbejdspladsen til det minimum, der er nødvendigt for den pågældende type arbejde
- egnede arbejdsmetoder, herunder regler for sikker håndtering, oplagring og transport på arbejdspladsen

af farlige kemiske agenser og affald, der indeholder sådanne kemiske agenser.

Praktiske retningslinjer vedrørende forebyggende foranstaltninger med henblik på risikokontrol udarbejdes i henhold til artikel 12, stk. 2.

3. Når resultaterne af den i artikel 4, stk. 1, nævnte vurdering viser, at arbejdstagernes sikkerhed og sundhed er i fare, skal de særlige beskyttelses-, forebyggelses-, overvågnings- og informationsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 6, 7, 8 og 10, træffes.

4. Når resultaterne af den i artikel 4, stk. 1, nævnte risikovurdering viser, at der på grund af de mængder af en farlig kemisk agens, der findes på arbejdspladsen, kun er ringe risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2 i nærværende artikel, er tilstrækkelige til at begrænse denne risiko, finder artikel 6, 7 og 10 ikke anvendelse.

Artikel 6

Særlige foranstaltninger til beskyttelse og forebyggelse

1. Arbejdsgiveren påser, at risici for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, der skyldes en farlig kemisk agens, fjernes eller reduceres til et minimum.

2. Gennemførelsen af stk. 1 skal navnlig ske ved, at arbejdsgiveren undgår at bruge en farlig kemisk agens ved at erstatte den med en kemisk agens eller proces, som under de pågældende anvendelsesbetingelser ikke er farlig eller, alt efter omstændighederne, er mindre farlig for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

Hvis det på grund af aktivitetens særlige karakter ikke er muligt at fjerne risikoen ved at anvende en anden kemisk agens, skal arbejdsgiveren under hensyn til den aktivitet og risikovurdering, der er omhandlet i artikel 4, sikre, at risikoen reduceres til et minimum, idet han træffer foranstaltninger til beskyttelse og forebyggelse i overensstemmelse med den risikovurdering, der er foretaget i henhold til artikel 4. Disse skal i nævnte rækkefølge omfatte:

- a) udformning af passende arbejdsprocesser og teknisk kontrol samt brug af egnet udstyr og egnede materialer for at undgå eller formindske udslip af farlige kemiske agenser, som måtte udgøre en risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen
- b) anvendelse af kollektive beskyttelsesforanstaltninger ved risikokilden, såsom tilstrækkelig ventilation og passende tilrettelæggelse af arbejdet

- c) anvendelse af individuelle beskyttelsesforanstaltninger, herunder personlige værnemidler, når eksponering ikke kan undgås på anden måde.

Praktiske retningslinjer for beskyttende og forebyggende foranstaltninger med henblik på risikokontrol udarbejdes i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2.

3. De foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal ledsages af helbreds kontrol i henhold til artikel 10, hvis risikoen er af en sådan karakter, at det er relevant.

4. Medmindre arbejdsgiveren tydeligt kan godtgøre ved andre former for evaluering, at der i henhold til stk. 2 er opnået tilstrækkelig forebyggelse og beskyttelse, skal arbejdsgiveren regelmæssigt, og når der sker ændringer i forholdene, som kan påvirke arbejdstagernes eksponering for kemiske agenser, foretage sådanne målinger af kemiske agenser, der vil kunne udgøre en risiko for arbejdstagernes sundhed på arbejdspladsen, som skønnes nødvendige, især med hensyn til grænseværdierne for erhvervsmæssig eksponering.

5. Arbejdsgiveren tager hensyn til resultaterne af procedurerne i stk. 4, når han opfylder de forpligtelser, der er fastsat i, eller som følger af artikel 4.

Under alle omstændigheder skal arbejdsgiveren, når en grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering, der er fastsat på den pågældende medlemsstats område, er blevet overskredet, omgående tage skridt til at afhjælpe situationen ved at træffe forebyggende og beskyttende foranstaltninger på baggrund af grænseværdiens art.

6. Arbejdsgiveren træffer på grundlag af den samlede vurdering af og de generelle principper for forebyggelse af risici i artikel 4 og 5 tekniske og/eller organisatoriske foranstaltninger, der er afpasset efter aktivitetens art, herunder oplagring og håndtering, med henblik på at beskytte arbejdstagerne mod farer som følge af kemiske agensers fysisk-kemiske egenskaber. Han træffer navnlig foranstaltninger med henblik på i nævnte rækkefølge at

- a) forhindre tilstedeværelsen på arbejdspladsen af farlige koncentrationer af brændbare stoffer eller farlige mængder af kemisk ustabile stoffer eller, hvis arbejdet er af en sådan art, at dette ikke er muligt
- b) undgå tilstedeværelse af antændingskilder, der kan give anledning til brande og eksplosioner, eller uhenigtsmæssige omstændigheder, der kan medføre, at kemisk ustabile stoffer eller blandinger af stoffer fremkalder skadelige fysiske virkninger, og
- c) mindske de skadelige virkninger for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i tilfælde af brande eller eksplosioner som følge af, at brændbare stoffer antændes, eller skadelige fysiske virkninger som følge af kemisk ustabile stoffer eller blandinger af stoffer.

Arbejdsudstyr og beskyttelsessystemer, som arbejdsgiveren sørger for til beskyttelse af arbejdstagerne, skal være i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser om sundhed og sikkerhed i henseende til konstruktion, fremstilling og levering. I de tekniske og/eller organisatoriske foranstaltninger, som arbejdsgiveren træffer, skal der tages hensyn til materielgruppekategorierne i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære⁽¹⁾, og de skal være forenelige med disse.

Arbejdsgiveren træffer foranstaltninger til at sikre en tilstrækkelig kontrol af anlæg, udstyr og maskiner eller sørger for udstyr til bekæmpelse af eksplosion eller anordninger til lettelse af eksplosionstryk.

Artikel 7

Foranstaltninger i tilfælde af ulykker, skader og nødsituationer

1. For at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed mod ulykker, skader eller overhængende fare i forbindelse med tilstedeværelsen af farlige kemiske agenser på arbejdspladsen, udarbejder arbejdsgiveren, med forbehold af forpligtelserne i henhold til artikel 8 i direktiv 89/391/EØF, forskrifter (handlingsplaner), der kan iværksættes, når sådanne hændelser opstår, således at de fornødne forholdsregler træffes. Disse foranstaltninger skal omfatte relevante sikkerhedsøvelser, der udføres med jævne mellemrum, samt tilrådgivningsstillelse af passende førstehjælpsfaciliteter.

2. Hvis der indtræffer en hændelse som den, der er nævnt i stk. 1, tager arbejdsgiveren straks skridt til at afbøde virkningerne af hændelsen og til at underrette arbejdstagerne.

For at situationen kan blive normal igen,

- træffer arbejdsgiveren hurtigst muligt passende foranstaltninger til afhjælpning af situationen
- er det kun de arbejdstagere, der er uundværlige for reparationsarbejde og andet nødvendigt arbejde, der kan få tilladelse til at arbejde i det berørte område.

3. De arbejdstagere, der har tilladelse til at arbejde i det berørte område, forsynes med passende beskyttelsesbeklædning, personlige værnemidler samt specielt sikkerhedsudstyr og -anlæg, som de skal anvende, så længe situationen består; situationen må ikke være permanent.

⁽¹⁾ EFT L 100 af 19. 4. 1994, s. 1.

Ubeskyttede arbejdstagere må ikke opholde sig i det berørte område.

4. Med forbehold af artikel 8 i direktiv 89/391/EØF træffer arbejdsgiveren de nødvendige foranstaltninger for at indføre de advarsels- og andre kommunikationssystemer, der er påkrævet for at gøre opmærksom på en forøget risiko for sikkerhed og sundhed, med henblik på at opnå den fornødne reaktion og øjeblikkelig iværksættelse af udbedrende foranstaltninger, assistance, evakuering og redningsaktioner, hvis der er behov for det.

5. Arbejdsgiveren påser, at information om nødforanstaltninger vedrørende farlige kemiske agenser er til rådighed. De relevante interne og eksterne ulykkes- og nødtjenester skal have adgang til denne information. Den skal indeholde følgende:

- forhåndsmeddelelse om relevante arbejdsrisici, foranstaltninger til fareidentifikation, forholdsregler og procedurer, således at nødtjenesterne kan forberede deres egne modforanstaltninger og forholdsregler, og
- alle tilgængelige oplysninger om særlige farer, der opstår eller kan opstå i forbindelse med ulykker eller nødsituationer, herunder oplysninger om den handlingsplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 8

Underretning af arbejdstagerne

1. Med forbehold af artikel 10 i direktiv 89/391/EØF sikrer arbejdsgiveren, at arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter får følgende stillet til rådighed:

- de oplysninger, der er tilvejebragt i henhold til artikel 4 i nærværende direktiv, samt underretning, når en væsentlig ændring på arbejdspladsen fører til ændringer af disse oplysninger
- underretning om farlige kemiske agenser, såsom agensens navn, risici for sikkerhed og sundhed, relevante grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering og andre forskrifter
- underretning om passende forholdsregler og foranstaltninger, der skal træffes, for at arbejdstageren kan beskytte sig selv og andre arbejdstagere på arbejdspladsen
- adgang til de sikkerhedsdatablade, der er tilvejebragt af leverandøren i henhold til artikel 10 i direktiv 88/379/EØF og artikel 27 i direktiv 92/32/EØF⁽¹⁾

og at underretningen er

— baseret på resultatet af risikovurderingen i henhold til artikel 4; den kan f.eks. gives i form af en mundtlig meddelelse eller individuel vejledning og undervisning, som understøttes af skriftlig information alt efter karakteren og graden af den risiko, der er påvist i forbindelse med den vurdering, der skal foretages i henhold til nævnte artikel

— ajourføres for at tage hensyn til skiftende omstændigheder.

2. Når beholdere og rør til farlige kemiske agenser, der anvendes på arbejdsstedet, ikke er mærket i henhold til den relevante fællesskabslovgivning om etikettering af kemiske agenser og om sikkerhedsskiltning på arbejdsstedet, påser arbejdsgiveren, at beholdernes og rørenes indhold samt indholdets art og eventuelle tilknyttede risici kan identificeres, dog med forbehold af de fravigelser, der er fastsat i ovennævnte lovgivning.

3. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at arbejdsgiverne, hvis de anmoder herom, af fortrinsvis producenten eller leverandøren kan få alle de oplysninger om farlige kemiske agenser, der er påkrævet for at kunne anvende artikel 4, stk. 1, i nærværende direktiv i det omfang, der i direktiv 67/548/EØF og 88/379/EØF ikke er fastsat nogen pligt til at give oplysninger.

AFDELING III

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 9

Forbud

1. For at beskytte arbejdstagerne mod udsættelse for sundhedsrisici fra visse kemiske agenser og/eller aktiviteter, hvori der indgår kemiske agenser, er produktion, fremstilling eller brug under arbejdet af de kemiske agenser, samt de aktiviteter, der er anført i bilag III, forbudt i det deri nærmere angivne omfang.

2. Medlemsstaterne kan tillade afvigelse fra de i stk. 1 anførte krav i følgende tilfælde:

- til rent videnskabelige formål, herunder forskning, afprøvning og analyse
- til aktiviteter, der gennemføres med det formål at eliminere de kemiske agenser, der forekommer i form af bi- eller spildprodukter
- til produktion af de i stk. 1 nævnte kemiske agenser til brug som mellemprodukter og til sådan brug.

⁽¹⁾ EFT L 154 af 5. 6. 1992, s. 1.

Det skal forhindres, at arbejdstagerne eksponeres for de i stk. 1 nævnte kemiske agenser, især ved at det sikres, at produktionen og den hurtigst mulige anvendelse af disse agenser som mellemprodukter kommer til at foregå i et lukket system, hvorfra de førnævnte agenser kun må udtages i det omfang, det er nødvendigt for at kontrollere processen eller vedligeholde systemet.

Medlemsstaterne kan indføre ordninger med enkeltstående tilladelser.

3. Når der gives dispensation i henhold til stk. 2, skal de kompetente myndigheder anmode arbejdsgiveren om at oplyse følgende:

- grunden til, at der ansøges om dispensation
- de mængder af den kemiske agens, der årligt skal bruges
- de aktiviteter og/eller reaktioner eller processer, der er involveret
- det antal arbejdstagere, som vil kunne blive involveret
- de forholdsregler, der skal træffes for at beskytte de pågældende arbejdstageres sikkerhed og sundhed
- de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at forhindre eksponering af arbejdstagere.

4. Rådet kan i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 118 A ændre den i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede liste over forbud, så den kommer til at omfatte flere kemiske agenser og aktiviteter.

Artikel 10

Helbreds kontrol

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på iværksættelse af relevant helbreds kontrol af arbejdstagere, hvis resultaterne af den i artikel 4 omhandlede vurdering viser, at der er fare for de pågældendes helbred, jf. dog artikel 14 i direktiv 89/391/EØF. Disse foranstaltninger, herunder kravene om helbreds journaler og adgangen hertil, skal indføres i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.

Helbreds kontrol, hvis resultater skal tages i betragtning ved iværksættelse af forebyggende foranstaltninger på den konkrete arbejdsplads, er relevant, hvis

- arbejdstagerens udsættelse for en farlig kemisk agens er af en sådan art, at en identificerbar sygdom eller forringelse af helbredet kan sættes i forbindelse med eksponeringen, og

- det er sandsynligt, at sygdommen eller virkningen kan opstå under de særlige forhold, arbejdstageren arbejder under, og
- undersøgelsesteknikken kun udsætter arbejdstageren for en minimal risiko.

Der skal desuden forefindes effektive teknikker til påvisning af indikationer på sygdommen eller virkningen.

Er der fastsat en bindende biologisk grænseværdi som angivet i bilag II, er helbreds kontrollen en forudsætning for, at der kan arbejdes med den pågældende agens i overensstemmelse med proceduren i dette bilag. Arbejdstagerne informeres om dette krav, inden de tildeles arbejdsopgaver, der medfører risiko for udsættelse for den nævnte farlige kemiske agens.

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at der udarbejdes og ajourføres personlige helbreds journaler for den enkelte arbejdstager, som gennemgår helbreds kontrol i overensstemmelse med kravene i stk. 1.

3. Helbreds journaler skal indeholde en sammenfatning af resultaterne af de helbreds kontroller, der er blevet gennemført, og af alle repræsentative data vedrørende den enkelte arbejdstagers eksponering. Biologisk overvågning og hermed forbundne undersøgelser kan indgå i helbreds kontrollen.

Helbreds journaler skal føres på en sådan måde, at de kan konsulteres på et senere tidspunkt under hensyntagen til reglerne om tavshedspligt.

Den kompetente myndighed modtager kopier af de relevante journaler efter anmodning. Den enkelte arbejdstager kan på anmodning få adgang til sin personlige helbreds journal.

Hvis en virksomhed indstiller sine aktiviteter, gøres helbreds journalerne tilgængelige for den kompetente myndighed.

4. Hvis det på baggrund af en helbreds kontrol viser sig, at

- en arbejdstager lider af en identificerbar sygdom, eller at der er sket en forringelse af helbredet, som en læge eller en arbejdsmediciner eller tilsvarende sagkyndig mener hidrører fra udsættelse for en farlig kemisk agens på arbejdspladsen, eller
- en bindende biologisk grænseværdi er overskredet

informeres arbejdstageren om resultaterne af den personlige helbreds kontrol og får herunder oplysninger og råd-

givning om eventuelle helbredsundersøgelser, som han bør gennemgå, når eksponeringen er ophørt,

skal arbejdsgiveren

- revidere den risikovurdering, der er foretaget i henhold til artikel 4, stk. 1
- revidere de foranstaltninger, der skal fjerne eller mindske risiciene i henhold til artikel 5 og 6
- under hensyntagen til udtalelsen fra arbejdsmedicineren eller den tilsvarende sagkyndige, en anden kvalificeret person eller den kompetente myndighed træffe alle foranstaltninger for at fjerne eller reducere risikoen i overensstemmelse med artikel 6, herunder eventuelt anvise arbejdstageren andet arbejde, der ikke medfører risiko for yderligere eksponering, og
- iværksætte løbende helbreds kontrol og sørge for undersøgelse af helbredstilstanden for alle andre arbejdstagere, der har været eksponeret på lignende måde. I disse tilfælde kan den ansvarlige læge, arbejdsmedicineren eller den tilsvarende sagkyndige eller den kompetente myndighed foreslå, at eksponerede personer underkastes en lægeundersøgelse.

Artikel 11

Høring af arbejdstagerne samt arbejdstagerdeltagelse

Høring af arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter samt deres deltagelse skal foregå i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 89/391/EØF i forbindelse med spørgsmål, der omhandles i nærværende direktiv, herunder i bilagene hertil.

Artikel 12

Tilpasning af bilagene, udarbejdelse og vedtagelse af teknisk vejledning

1. Tilpasninger af rent teknisk art af bilagene, der er i overensstemmelse med
 - kommende direktiver om teknisk harmonisering og standardisering vedrørende kemiske agenser, og/eller
 - tekniske fremskridt, ændringer af internationale standarder eller specifikationer og ny viden om kemiske agenser

vedtages efter proceduren i artikel 17 i direktiv 89/391/EØF.

2. Kommissionen udarbejder ikke-bindende praktiske retningslinjer. Retningslinjerne skal vedrøre emnerne i artikel 3, 4, 5 og 6 og i bilag II, punkt 1.

Kommissionen skal først høre Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen i overensstemmelse med afgørelse 74/325/EØF.

I forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv skal medlemsstaterne så vidt muligt tage hensyn til disse retningslinjer, når de udformer deres nationale politikker for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

Artikel 13

Ophævelse og ændring af tidligere direktiver

1. Direktiv 80/1107/EØF, 82/605/EØF og 88/364/EØF ophæves på datoen i artikel 14, stk. 1.

2. Rådets direktiv 83/477/EØF af 19. september 1983 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest (andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF)⁽¹⁾ ændres således:

- a) I artikel 1, stk. 1, første punktum, udgår »som er det andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF«.

- b) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

»2. De nødvendige ændringer i forbindelse med tilpasningen af bilagene til dette direktiv til den tekniske udvikling foretages efter fremgangsmåden i artikel 17 i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet^(*).

(*) EFT L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.«

- c) I artikel 15, stk. 1, andet afsnit, ændres »efter fremgangsmåden i artikel 10 i direktiv 80/1107/EØF« til »efter fremgangsmåden i artikel 17 i direktiv 89/391/EØF«.

3. Rådets direktiv 86/188/EØF af 12. maj 1986 om beskyttelse af arbejdstagere mod risici ved at være udsat for støj under arbejdet⁽²⁾ ændres således:

- a) I artikel 1, stk. 1, udgår »som er det tredje særdirektiv i henhold til direktiv 80/1107/EØF«.

- b) Artikel 12, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

⁽¹⁾ EFT L 263 af 24. 9. 1983, s. 25. Direktivet er ændret ved direktiv 91/382/EØF (EFT L 206 af 29. 7. 1991, s. 16).

⁽²⁾ EFT L 137 af 24. 5. 1986, s. 28.

»Bilag I og II tilpasses til den tekniske udvikling efter fremgangsmåden i artikel 17 i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (*).

(*) EFT L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.«

4. Enhver anden henvisning i direktiv 83/477/EØF og direktiv 86/188/EØF til direktiv 80/1107/EØF bortfalder fra datoen for ophævelsen af nævnte direktiv.

5. Direktiv 91/322/EØF og 96/94/EF gælder fortsat.

AFDELING IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de allerede har udstedt, eller som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Medlemsstaterne forelægger hvert femte år Kommissionen en rapport om den praktiske gennemførelse af dette direktiv med anførelse af de af arbejdsgivere og arbejdstagere fremførte synspunkter.

Kommissionen giver Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg underretning herom.

Artikel 16

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne
Formand

(*) Tre år efter offentliggørelsen af dette direktiv i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG I

FORTEGNELSE OVER BINDEDE GRÆNSEVÆRDIER FOR ERHVERVSMÆSSIG EKSPONERING

Agensens navn	EINECS-nr. ⁽¹⁾	CAS-nr. ⁽²⁾	Grænseværdi for erhvervs-mæssig eksponering 8 timer ⁽³⁾		Grænseværdi for erhvervs-mæssig eksponering kort varighed ⁽⁴⁾	
			mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	mg/m ³	ppm
Uorganisk bly og dets forbindelser			0,15			

⁽¹⁾ EINECS: European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances.

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽³⁾ Målt eller beregnet på baggrund af en referenceperiode på otte timer, tidsvægtet gennemsnit.

⁽⁴⁾ En grænseværdi, som eksponeringen ikke bør overskride, og som er baseret på en 15-minutters periode, medmindre andet er anført.

⁽⁵⁾ mg/m³ = milligram pr. kubikmeter luft ved 20°C og 101,3 KPa.

⁽⁶⁾ ppm = dele pr. million pr. volumen i luften (ml/m³).

BILAG II

BINDENDE BIOLOGISKE GRÆNSEVÆRDIER OG FORANSTALTNINGER
VEDRØRENDE HELBREDSKONTROL

1. Bly og dets ionforbindelser
 - 1.1. Biologisk overvågning omfatter måling af blyindholdet i blodet (PbB) under anvendelse af absorptionspektometri eller en metode, der giver tilsvarende resultater. Den bindende biologiske grænseværdi er:
70 μg Pb/100 ml blod.
 - 1.2. Medicinsk overvågning foretages,
 - hvis eksponeringen for en blykoncentration i luften er større end 0,075 mg/m^3 beregnet som et tidsvægtet gennemsnit over 40 timer om ugen, eller
 - hvis et blyindhold i blodet på over 40 μg Pb/100 ml blod måles hos de enkelte arbejdstagere.
 - 1.3. Praktiske retningslinjer for biologisk og medicinsk overvågning udarbejdes i henhold til artikel 12, stk. 2. De skal omfatte henstillinger om biologiske indikatorer (f.eks. ALAU, ZPP, ALAD) og biologiske overvågningsstrategier.
-

BILAG III

FORBUD

Produktion, fremstilling eller anvendelse under arbejdet af de nedenfor anførte kemiske agenser samt nedennævnte aktiviteter, hvori der indgår kemiske agenser, er forbudt. Forbuddet gælder ikke, hvis den pågældende kemiske agens er til stede i en anden kemisk agens eller som en bestanddel af affald, forudsat den individuelle koncentration af agensen i affaldet ligger under den fastsatte grænse.

a) *Kemiske agenser*

EINECS-nr. ⁽¹⁾	CAS-nr. ⁽²⁾	Agensens navn	Koncentrationsgrænse for fritagelse
202-080-4	91-59-8	2-naphthylamin og salte deraf	0,1 % w/w
201-177-1	92-67-1	4-aminodiphenyl og salte deraf	0,1 % w/w
202-199-1	92-87-5	Benzidin og salte deraf	0,1 % w/w
202-204-7	92-93-3	4-nitrodiphenyl	0,1 % w/w

⁽¹⁾ EINECS: European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances.

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

b) *Arbejdsaktiviteter*

Ingen.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 17. maj 1993 Rådet ovennævnte forslag til direktiv, der er baseret på EF-traktatens artikel 118 A.

Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse henholdsvis den 20. april 1994 og den 24. november 1993.

På baggrund af disse udtalelser forelagde Kommissionen et ændret forslag den 9. juni 1994.

2. Den 7. oktober 1997 fastlagde Rådet sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 189 C.

II. FORMÅL

Formålet med udkastet til direktiv, der som et særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF⁽¹⁾ skal supplere dette direktiv, er at indføre minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagerne mod virkningerne af eksponering for de mange forskellige kemiske agenser, der forekommer på arbejdsstederne i dag. I overensstemmelse med retsgrundlaget er forslaget holdt i generelle vendinger og indeholder almindelige principper, der omfatter alle kemiske agenser, idet Kommissionen fandt, at det var den mest omkostningseffektive måde, hvorpå der kunne fastsættes generelle rammebestemmelser, således at det ikke var nødvendigt med en lang række specifikke fællesskabsbestemmelser.

Med henblik herpå indeholder direktivet bestemmelser om følgende:

- fastlæggelse på EF-plan af eksponeringsgrænser i form af dels vejledende og bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering (koncentrationen i den luft, der indåndes af en arbejdstager, af en kemisk agens i en bestemt periode), dels bindende biologiske grænseværdier (koncentrationen af den pågældende agens i det menneskelige legeme)
- forpligtelse for arbejdsgiverne vedrørende vurdering af risikoen i forbindelse med farlige kemiske agenser, forebyggelse af sådan risiko, foranstaltninger i tilfælde af ulykker, skader og nødsituationer og underretning af arbejdstagerne, samt
- forbud med forbehold af visse undtagelser mod anvendelse af bestemte kemiske agenser.

III. GENNEMGANG AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

På grund af meget forskellige holdninger hos delegationerne blev drøftelserne om det ændrede forslag indstillet i 1994 og blev først genoptaget på grundlag af en kompromistekst, som det irske formandskab fremlagde i oktober 1996.

Følgende fire brede betragtninger ligger til grund for denne ændrede tekst, som Rådets fælles holdning er baseret på:

- præcisering af direktivets anvendelsesområde ved at medtage en definition af »farlig kemisk agens«

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183 af 29. 6. 1989, s. 1).

- en klar sondring mellem navnlig de faktorer, der skal tages hensyn til ved risikovurdering, dokumentering af resultaterne af risikovurderingen og de forskellige foranstaltninger til forebyggelse og beskyttelse, der skal træffes for at minimere selve risikoen
- fjernelse af bestemmelser, der allerede findes i direktiv 89/391/EØF (i det følgende benævnt »rammedirektivet«)⁽¹⁾
- undgåelse af unødvendige detaljerede bestemmelser som dem, der indgik i den oprindelige tekst til bilaget.

Endvidere har de væsentlige bestemmelser om fastlæggelse af grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering og biologiske grænseværdier fået en mere fremtrædende plads, idet de er overført til begyndelsen af teksten (artikel 3).

En ændret nummerering af mange af artiklerne gjorde det nødvendigt at omarbejde teksten; en sammenligningstabel over artiklerne i den fælles holdning og artiklerne i det oprindelige forslag og det ændrede forslag findes i bilaget. Det bemærkes, at en række væsentlige punkter, der tidligere var indeholdt i bilaget, er blevet indarbejdet i teksten til artiklerne.

Resultatet er følgende struktur:

Afdeling I: Almindelige bestemmelser (Artikel 1, 2 og 3)

Disse omfatter direktivets formål og rækkevidde, definitioner og fremgangsmåden for fastsættelse af grænseværdier.

Afdeling II: Arbejdsgiverens forpligtelser (Artikel 4-8)

Disse omfatter bestemmelse og vurdering af risikoen i forbindelse med farlige kemiske agenser, almindelige principper for forebyggelse af sådan risiko, særlige foranstaltninger til beskyttelse og forebyggelse, foranstaltninger i tilfælde af ulykker, skader og nødsituationer samt underretning af arbejdstagerne.

Afdeling III: Diverse bestemmelser (Artikel 9-13)

Disse omhandler forbudte kemiske agenser, helbreds kontrol, høring af arbejdstagerne og detaljerede bestemmelser vedrørende direktivets gennemførelse.

Afdeling IV: Afsluttende bestemmelser (Artikel 14-17)

Bilag

Grænseværdier for bly (bilag I og II) og forbudte kemiske agenser (bilag III).

2. Gennemgang af artiklerne

— Artikel 1 (rækkevidde)

Teksten til artikel 1 er stort set i overensstemmelse med teksten til Kommissionens ændrede forslag.

Det oprindelige stk. 5 er dog udgået, da det under alle omstændigheder påhviler medlemsstaterne at håndhæve lovbestemmelser til gennemførelse af EF-direktiver.

Det fremgår af det nye stk. 5, at direktivet i princippet finder anvendelse på transportsektoren.

⁽¹⁾ Opmærksomheden henledes navnlig på, at bestemmelser vedrørende behovet for oplært og kompetent personale findes i artikel 6 og 8 i rammedirektivet.

— *Artikel 2* (definitioner)

Definitionerne svarer stort set til definitionerne i det ændrede forslag. Det blev dog anset for nødvendigt at medtage en ny definition af »farlig kemisk agens« (jf. artikel 2, litra b)) for at præcisere direktivets rækkevidde ved at foretage en egentlig sondring mellem farlige agenser eller agenser, der forekommer i farlig form (f.eks. højtryksdamp), og andre ikke-farlige stoffer.

I artikel 2, litra d), anvendes udtrykket »grænseværdi for erhvervmæssig eksponering« i stedet for »erhvervmæssig grænseværdi«, hvilket i det væsentlige er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændringsforslag 3. Det blev ikke anset for nødvendigt at medtage »i dette direktiv«.

Definitionerne i litra g) og h) i det oprindelige forslag er udgået, da selve begreberne ikke anvendes i teksten til den fælles holdning.

— *Artikel 3* (tidligere artikel 8) (grænseværdier)

Der er i denne vigtige artikel fastlagt fremgangsmåder for fastsættelse af grænseværdier for erhvervmæssig eksponering og biologiske grænseværdier.

Teksten til artikel 3 er stort set i overensstemmelse med teksten til artikel 8 i det ændrede forslag og er dermed i overensstemmelse med indholdet i Europa-Parlamentets ændringsforslag 23. Bortset fra den ændrede terminologi (»grænseværdier for erhvervmæssig eksponering...«), er også ændringsforslag 22 blevet fulgt. Det fremgår af et nyt stk. 1, at der skal foretages en uafhængig vurdering af de seneste videnskabelige data.

Ordene »vejledende« og »bindende« anvendes for mere præcist at udtrykke begreberne »referenceværdier« og »grænseværdier«.

Det nye stk. 7 svarer, for så vidt angår bindende biologiske grænseværdier, til stk. 5 for så vidt angår bindende grænseværdier for erhvervmæssig eksponering.

Rådet har ikke medtaget det sidste punktum i stk. 4 i ændringsforslag 23, da dette ville få til følge, at vejledende grænseværdier, omend med forsinkelse, omdannes til bindende grænseværdier. I betragtning af den sandsynlige tidsplan for vedtagelsen af vejledende EF-grænseværdier for eksponering blev det ligeledes anset for at være for tidligt at fastsætte en bestemmelse om revision inden for fem år, som omhandlet i stk. 4, litra a), i ændringsforslag 23.

Ifølge det nye stk. 9 i artikel 3 skal der udarbejdes standardiserede målemetoder i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2; de fremgangsmåder, der er fastsat i punkt 12 i bilaget til det ændrede forslag (Europa-Parlamentets ændringsforslag 38), er ikke medtaget, da de blev anset for at være for detaljerede til at kunne indgå i direktivet.

— *Artikel 4* (risikovurdering)

— *stk. 1*

Bestemmelserne om risikovurdering, der tidligere var indeholdt i artikel 3, stk. 2, og artikel 6, stk. 2, andet punktum, er samlet i artikel 4, stk. 1.

Der er taget hensyn til Europa-Parlamentets ændringsforslag 9 i første, andet og fjerde led, medens ændringsforslag 10 er afspejlet i sjette led.

— *stk. 2*

Dette stykke, der vedrører dokumentering af risikovurdering, afspejler i sin ændrede affattelse Europa-Parlamentets ændringsforslag 8.

— *stk. 4*

Dette stykke, der er baseret på det tidligere punkt 3.4 i bilaget, er bredere formuleret. Det er også mere vidtgående end teksten i Europa-Parlamentets ændringsforslag 29, idet det omfatter alle farlige kemiske agenser; henvisningen til risiko i forbindelse med udsættelse for flere agenser tilsammen er baseret på den del af ændringsforslag 9, der ikke er omfattet af teksten til artikel 4, stk. 1.

— *stk. 5*

Dette stykke, der omhandler ny aktivitet, der medfører brug af kemiske agenser, omfatter det samme område som det oprindelige stk. 1 i artikel 11, der er udgået. Det oprindelige stk. 2 i artikel 11 er også udgået, da eksisterende aktiviteter, der medfører brug af kemiske agenser, uden videre vil være omfattet af direktivets anvendelsesområde.

— *stk. 6*

Ifølge dette nye stykke skal der udarbejdes praktiske retningslinjer for risikovurdering i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2.

— *Artikel 5 (forebyggelse af risici)*— *stk. 1*

Dette stykke, der omhandler arbejdsgiverens grundlæggende forpligtelse med hensyn til sikkerhed og sundhed, skaber en vigtig sammenkædning med rammedirektivet (89/391/EØF) og ligger dermed tæt op ad Europa-Parlamentets ændringsforslag 4.

— *stk. 2*

Dette stykke omhandler de foranstaltninger, der skal træffes for at reducere risikoen for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Det er helt eller delvist baseret på følgende ændringsforslag fra Europa-Parlamentet:

— Ændringsforslag 11 (jf. første led sammenholdt med artikel 6, stk. 2)

— Ændringsforslag 14 (jf. anvendelsen af udtrykket »under arbejde«)

— Ændringsforslag 15 (jf. syvende led sammenholdt med rammedirektivet)

— Ændringsforslag 17 (jf. sjette led sammenholdt med artikel 6, stk. 6).

— *stk. 3*

Dette stykke skaber en forbindelse til efterfølgende artikler for tilfælde, hvor der påvises en risiko (jf. bl.a. Europa-Parlamentets ændringsforslag 33).

— *Artikel 6 (særlige foranstaltninger til beskyttelse og forebyggelse)*— *stk. 1*

Teksten til dette stykke afspejler Europa-Parlamentets ændringsforslag 14.

— *stk. 2*

Dette stykke svarer i det væsentlige til artikel 3, stk. 3, artikel 4 og punkt 3.2 i bilaget til det ændrede forslag. Det er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændringsforslag 11 og 16 og dermed også med ændringsforslag 13. Der skal udarbejdes praktiske retningslinjer for beskyttelse og forebyggelse i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2.

— *stk. 3*

Dette stykke er sammen med artikel 5, stk. 3, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændringsforslag 33.

— *stk. 4*

Dette stykke, der omhandler arbejdsgiverens forpligtelser med hensyn til måling, svarer i det væsentlige til punkt 3.5 i bilaget til det ændrede forslag. Helbreds-journaler (jf. Europa-Parlamentets ændringsforslag 28) er omfattet af kravene til helbreds kontrol (artikel 6, stk. 3, og artikel 10, stk. 1 og 2).

— *stk. 5*

Denne vigtige bestemmelse svarer til punkt 3.3 i bilaget til det ændrede forslag. Der er i bestemmelsen taget hensyn til arten af eksponeringsgrænseværdien i den pågældende medlemsstat.

— *stk. 6*

Dette stykke, der vedrører brændbare, ustabile og eksplosive stoffer, svarer til det sidste led i artikel 4 i det ændrede forslag. Der er i stykket taget hensyn til den del af ændringsforslag 17, der ikke allerede er omfattet af artikel 5, stk. 2, og til indholdet i ændringsforslag 18 og 28 (andet afsnit).

— *Artikel 7* (ulykker, skader og nødsituationer)

Der er i denne omformulerede bestemmelse, der svarer til artikel 5 og punkt 4 i bilaget til det oprindelige forslag, også taget hensyn til ændringsforslag 6 (i stk. 1), 19 (i stk. 4) og 30 (i stk. 1, 4 og 5) fra Europa-Parlamentet.

— *Artikel 8* (underretning af arbejdstagerne)— *stk. 1*

De bestemmelser om underretning af arbejdstagerne, der tidligere fandtes i artikel 3, stk. 2, sidste afsnit, og artikel 6, er samlet i dette stykke. Stykket svarer delvis til Europa-Parlamentets ændringsforslag 12. Ændringsforslag 20 er omfattet delvis af femte led, delvis af artikel 10 i rammedirektivet.

Rådet har ikke taget Europa-Parlamentets ændringsforslag 35 til følge, da det blev anset for at være for detaljeret.

— *stk. 2*

Dette stykke, der vedrører etikettering af beholdere og rør, afspejler indholdet i Europa-Parlamentets ændringsforslag 21. Da der ikke er nogen henvisning til beholdernes størrelse, er mindre beholdere også omfattet (jf. Europa-Parlamentets ændringsforslag 36).

— *stk. 3*

Dette stykke er baseret på indholdet i punkt 9.5 i bilaget til det ændrede forslag.

— *Artikel 9* (forbud)

Denne artikel er i høj grad i overensstemmelse med artikel 7 i det ændrede forslag og punkt 5.1 i bilaget tilsammen. Der er taget hensyn til Europa-Parlamentets ændringsforslag 31.

— *Artikel 10* (helbreds kontrol)

De bestemmelser om helbreds kontrol, der tidligere fandtes i artikel 9 og punkt 7 og 8.2 i bilaget, er nu samlet i artikel 10. Det blev foretrukket at holde disse bestemmelser i generelle vendinger og at undgå lister af den art, som tidligere fandtes i punkt 7 i bilaget, da de, fordi de aldrig kan være udtømmende, kan være vildledende.

— *stk. 1*

Dette stykke omhandler de omstændigheder, under hvilke der skal foretages helbreds kontrol, og skal sammenholdes med artikel 6, stk. 3.

Det er i det sidste afsnit fastsat, at helbreds kontrol skal være obligatorisk, når der er fastsat en biologisk grænseværdi for den pågældende agens (jf. Europa-Parlamentets ændringsforslag 33).

— *stk. 2 og 3*

Disse stykker er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændringsforslag 34, idet der henvises til »health and exposure records«⁽¹⁾.

— *stk. 4*

Dette stykke omhandler de foranstaltninger, der skal træffes på baggrund af resultaterne af helbreds kontrollen.

— *Artikel 11* (høring af arbejdstagerne samt arbejdstagerdeltagelse)

Denne artikel svarer til artikel 10 i det ændrede forslag. Det blev ikke anset for nødvendigt nærmere at angive bestemmelserne om høring af arbejdstagerne samt arbejdstagerdeltagelse i rammedirektivet, der sammen med artikel 8, stk. 1, i denne tekst ansås for at afspejle Europa-Parlamentets ændringsforslag 12.

— *Artikel 12* (tilpasning af bilagene og teknisk vejledning)

— *overskrift*

Den ændrede overskrift afspejler indholdet i Europa-Parlamentets ændringsforslag 25.

— *stk. 2*

Der var vanskeligheder forbundet med affattelsen af dette stykke på grund af modsætningen i den oprindelige tekst mellem begrebet »vejledning«, der anses for at være ikke-bindende, og begrebet »regler«, der pr. definition ville være bindende.

Da det hovedsagelig er medlemsstaterne, der er ansvarlige for gennemførelsen af direktivet, var holdningen den, at der var behov for en fleksibilitetsmargin, og at ikke-bindende retningslinjer derfor ville være det mest formålstjenlige instrument. Det blev ikke anset for hensigtsmæssigt, at der skulle anvendes en komitologiprocedure i forbindelse med vedtagelsen af sådanne retningslinjer.

Arbejdsmarkedets parter er under alle omstændigheder repræsenteret i Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen (jf. Europa-Parlamentets ændringsforslag 26).

Det bemærkes, at der også i henhold til dette stykke skal udarbejdes detaljerede retningslinjer for målemetoder (jf. artikel 3, stk. 9, og Europa-Parlamentets ændringsforslag 38).

— *Artikel 13* (ophævelse og ændring af gældende bestemmelser)

Denne artikel svarer i det væsentlige til artikel 14 i det ændrede forslag, men er dog udformet på en anden måde.

⁽¹⁾ I den danske tekst anvendes dog blot udtrykket »helbreds journaler«.

Det blev anset for mere hensigtsmæssigt i stk. 1 at henvise til tidsfristen for gennemførelsen i national lovgivning (tre år fra datoen for offentliggørelse) og ikke til datoen for direktivets formelle ikrafttræden (jf. artikel 16).

Det fremgår af stk. 5, at til trods for ophævelsen af direktiv 80/1107/EØF vil de to efterfølgende gennemførelsesdirektiver (91/322/EØF og 96/94/EF) fortsat være i kraft.

— *Artikel 14 og 15* (gennemførelse og aflæggelse af rapport)

Disse artikler erstatter den oprindelige artikel 15. Der er fastsat en tidsfrist på tre år fra datoen for offentliggørelsen af direktivet for at give medlemsstaterne en rimelig frist til at opfylde bestemmelserne i denne relativt komplicerede tekst.

— *Artikel 16 og 17*

Standardbestemmelser.

— *Bilag I*

Dette bilag svarer til punkt 10.1 i det oprindelige bilag.

— *Bilag II*

Dette bilag svarer til punkt 10.2 og 11 i det oprindelige bilag. Der skal udarbejdes praktiske retningslinjer i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2.

— *Bilag III*

Dette bilag svarer til artikel 7, stk. 1, i Kommissionens forslag.

Selv om der ikke på nuværende tidspunkt er medtaget nogen arbejdsaktiviteter, er der mulighed for at forbyde sådanne aktiviteter i henhold til artikel 9, stk. 1, hvorfor samme overskrift anvendes.

3. Præambel

Præambelen er blevet tilpasset ændringerne i teksten til Kommissionens ændrede forslag.

Europa-Parlamentets ændringsforslag 1 er blevet medtaget som betragtning 6.

4. Europa-Parlamentets øvrige ændringsforslag

Ændringsforslag 2: Kommissionen medtog ikke dette ændringsforslag i sit ændrede forslag.

Ændringsforslag 5: Dette ændringsforslags indhold er omfattet af artikel 6, stk. 2, litra d) og i), og artikel 6, stk. 3, litra b) og d), i rammedirektivet.

Ændringsforslag 7: Dette ændringsforslags indhold er omfattet af artikel 8, stk. 1 og 2, i rammedirektivet.

Ændringsforslag 24: Dette ændringsforslag blev anset for at være overflødig, da direktivets anvendelsesområde omfatter alle sådanne aktiviteter.

Ændringsforslag 27: Metoderne for måling og evaluering som omhandlet i artikel 3, stk. 9, er omfattet af bestemmelserne i artikel 12, stk. 2. Eftersom

udarbejdelse og revision af praktiske retningslinjer anses for at være en fortløbende proces, ansås en særlig revisionsklausul for at være unødvendig.

Ændringsforslag 32: Dette ændringsforslag er omfattet af artikel 8, stk 2, i rammedirektivet.

Ændringsforslag 37: Kommissionen medtog ikke dette ændringsforslag i sit ændrede forslag, da det allerede er omfattet af direktiv 92/85/EØF⁽¹⁾.

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at teksten til den fælles holdning, uanset at den er udformet og opbygget på en anden måde end Kommissionens ændrede forslag, opfylder de grundlæggende formål med forslaget. Endvidere er teksten blevet forenklet, uden at det er gået ud over det væsentlige indhold, og man har tillige undgået at medtage bestemmelser, der allerede findes i direktiv 89/391/EØF.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (10. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF; EFT L 348 af 28. 11. 1992, s. 1).

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Fælles holdning	Kommissionens oprindelige forslag	Kommissionens ændrede forslag
Artikel 1, stk. 1	Ibid.	Ibid.
1, stk. 2	Ibid.	Ibid.
1, stk. 3	Ibid.	Ibid.
1, stk. 4	Ibid.	Ibid.
Udgået	Artikel 1, stk. 5	Artikel 1, stk. 5
1, stk. 5 (nyt)	—	—
Artikel 2, litra a)	Ibid.	Ibid.
2, litra b)	—	—
2, litra c)	Artikel 2, litra b)	Artikel 2, litra b)
2, litra d)	2, litra c)	2, litra c)
2, litra e)	2, litra d)	2, litra d)
2, litra f)	2, litra i)	2, litra i)
2, litra g)	2, litra e)	2, litra e)
2, litra h)	2, litra f)	2, litra f)
—	2, litra g)	2, litra g)
—	2, litra h)	2, litra h)
Artikel 3, stk. 1	—	—
3, stk. 2	Artikel 8, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
3, stk. 3	8, stk. 4	8, stk. 3
3, stk. 4	Bilag, punkt 10	8, stk. 4
3, stk. 5	Artikel 8, stk. 2	8, stk. 5
3, stk. 6	—	8, stk. 7
3, stk. 7	—	8, stk. 8
3, stk. 8	8, stk. 5	8, stk. 9
3, stk. 9	—	Bilag, punkt 12
Artikel 4, stk. 1	Artikel 3, stk. 2+artikel 6, stk. 2, andet punktum	Artikel 3, stk. 2+artikel 6, stk. 2, andet punktum
4, stk. 2	Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
4, stk. 3	3, stk. 4	3, stk. 4
4, stk. 4	Bilag, punkt 3.4	Bilag, punkt 3.4
4, stk. 5	Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
4, stk. 6	—	—
Artikel 5, stk. 1	Artikel 3, stk. 1+artikel 11, stk. 2	Artikel 3, stk. 1+artikel 11, stk. 2
5, stk. 2	Artikel 4	Artikel 4
5, stk. 3	—	—
5, stk. 4	—	—
Artikel 6, stk. 1	Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
6, stk. 2	3, stk. 3+artikel 4 + bilag, punkt 3.2	3, stk. 3+artikel 4 + bilag, punkt 3.2
6, stk. 3	Artikel 9	Artikel 9
6, stk. 4	Bilag, punkt 3.5	Bilag, punkt 3.5
6, stk. 5	Bilag, punkt 3.3	Bilag, punkt 3.3
6, stk. 6	Artikel 4	Artikel 4

Fælles holdning	Kommissionens oprindelige forslag	Kommissionens ændrede forslag
Artikel 7, stk. 1	Artikel 3, stk. 1, litra d) + bilag, punkt 4.1	Artikel 3, stk. 1 litra d), + bilag, punkt 4.1
7, stk. 2	Bilag, punkt 4.2	Bilag, punkt 4.2
7, stk. 3	Bilag, punkt 4.3	Bilag, punkt 4.3
7, stk. 4	Artikel 5	Artikel 5
7, stk. 5	Bilag, punkt 4.5	Bilag, punkt 4.5
Artikel 8, stk. 1	Artikel 3, stk. 2, sidste afsnit, og artikel 6, stk. 1	Artikel 3, stk. 2, sidste afsnit, og artikel 6, stk. 1
8, stk. 2	Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
8, stk. 3	Bilag, punkt 9.5	Bilag, punkt 9.5
Artikel 9, stk. 1	Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
9, stk. 2	7, stk. 2	7, stk. 2
9, stk. 3	Bilag, punkt 5.1	Bilag, punkt 5.1
9, stk. 4	Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 3
Artikel 10, stk. 1	Artikel 9 + bilag, punkt 7	Artikel 9 + bilag punkt 7
10, stk. 2	Bilag, punkt 8.2	Bilag, punkt 8.2
10, stk. 3	Bilag, punkt 8.2	Bilag, punkt 8.2
10, stk. 4	Bilag, punkt 7	Bilag, punkt 7
Artikel 11	Artikel 10	Artikel 10
Artikel 12, stk. 1	Artikel 12, stk. 1 + artikel 13	Artikel 12, stk. 1 + artikel 13
12, stk. 2	12, stk. 2 + artikel 13	12, stk. 2 + artikel 13
—	—	12, stk. 3
Artikel 13, stk. 1	Artikel 14, stk. 1	Artikel 14, stk. 1
13, stk. 2	14, stk. 2	14, stk. 2
13, stk. 3	14, stk. 2	14, stk. 2
13, stk. 4	14, stk. 3	14, stk. 3
13, stk. 5	—	—
Artikel 14, stk. 1	Artikel 15, stk. 1 og 2	Artikel 15, stk. 1 og 2
14, stk. 2	15, stk. 3	15, stk. 3
Artikel 15	Artikel 15, stk. 4	Artikel 15, stk. 4
Artikel 16 (ny)	—	—
Artikel 17	Artikel 16	Artikel 16
Bilag I	Bilag, punkt 10.1	Bilag, punkt 10.1
Bilag II	Bilag, punkt 10.2 og 11	Bilag, punkt 10.2 og 11
Bilag III	Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 42/97

fastlagt af Rådet den 9. oktober 1997

med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv 97.../EF af ... om ændring af direktiv 92/14/EØF om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988)

(97/C 375/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

in henhold til proceduren i traktatens artikel 189 C⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Hovedformålet med Rådets direktiv 92/14/EØF⁽⁴⁾ er at begrænse operationen af visse typer civile subsoniske jettflyvemaskiner;

(2) en definition af direktivets nøgleelementer vil kunne hindre, at der opstår tvivl om direktivets formål og anvendelsesområde;

(3) dette direktiv hindrer ikke den enkelte medlemsstat i at anvende de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet⁽⁵⁾ i overensstemmelse med de deri fastsatte betingelser;

(4) på grund af den særlige historiske situation, som gør sig gældende for de lufthavne, som trafikmæssigt dækker byområdet Berlin, og placeringen af lufthavnene Berlin Tegel og Berlin Tempelhof tæt på bykernen, er det berettiget midlertidigt at fritage disse to lufthavne for anvendelsen af visse bestemmelser i direktiv 92/14/EØF;

(5) det er nødvendigt at respektere den oprindelige hensigt at undtage flyvemaskiner, der er optaget i

udviklingslandenes registre; de pågældende bestemmelser i nævnte direktiv bør derfor præciseres med henblik herpå;

(6) en undtagelse, der er indrømmet for en flyvemaskine fra et udviklingsland, bør udelukkende komme dette land til gode;

(7) det er nødvendigt at præcisere omfanget af de undtagelser, der indrømmes af økonomiske grunde;

(8) det bør præciseres, at en medlemsstat kun kan opstille en tidsplan for gradvis sletning af flyvemaskiner, der ikke opfylder normerne, for så vidt angår flyvemaskiner, som er opført i denne medlemsstats register;

(9) nogle medlemsstater har aftaler med luftfartsselskaber fra tredjelande, der giver dem mulighed for ikke at slette kapitel 2-flyvemaskiner i lighed med den mulighed, EF-luftfartsselskaber har; det er hensigtsmæssigt, at disse aftaler ikke opsiges;

(10) det er af afgørende betydning, at bilaget til direktiv 92/14/EØF ajourføres og ændres, når det er påkrævet; Kommissionen bør derfor ved udarbejdelsen af ændringerne bistås af et forskriftsudvalg;

(11) artikel 3 i direktiv 92/14/EØF indrømmer undtagelse for flyvemaskiner, der er registreret i udviklingslande, og de således undtagne flyvemaskiner er opført i bilaget til nævnte direktiv;

(12) det er nødvendigt at ændre bilaget til direktiv 92/14/EØF, så der tilføjes visse flyvemaskiner, som er undtagelsesberettigede, men som ikke blev medtaget på tidspunktet for udstedelsen af direktivet; det er også nødvendigt at slette visse flyvemaskiner, der er trukket ud af driften, er blevet opbrugt eller på anden vis ikke mere er undtagelsesberettigede;

(13) det er yderst vigtigt at undgå forkert brug af registreringerne; bilaget til dette direktiv indeholder nu for hver flyvemaskine en henvisning til flyproducenternes serienummer for hver enkelt flyvemaskine;

⁽¹⁾ EFT C 309 af 18. 10. 1996, s. 9.

⁽²⁾ EFT C 66 af 3. 3. 1997, s. 4.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. marts 1997 (EFT C 115 af 14. 4. 1997, s. 2), Rådets fælles holdning af 9. oktober 1997 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 23. 3. 1992, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 8. Forordningen er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- (14) det er vigtigt at sikre, at overtrædelser af fællesskabsretten sanktioneres på en sådan måde, at sanktionen bliver effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning;
- (15) Østrig skal i henhold til tiltrædelsesakten af 1994 opfylde bestemmelserne i direktiv 92/14/EØF fra den 1. april 2002 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

Direktiv 92/14/EØF ændres således:

- 1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»3. I dette direktiv forstås ved:

»Luftfartsselskab« et lufttrafikforetagende med en gyldig licens.

»Licens« en tilladelse, der er udstedt til et lufttrafikforetagende, og som giver ret til at udføre lufttransport med passagerer, post og/eller fragt mod vederlag og/eller lejeafgift.

»EF-luftfartsselskab« et luftfartsselskab med en gyldig licens udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber (*).

»Samlet flåde af civile subsoniske jetflyvemaskiner« den samlede luftflåde af civile subsoniske jetflyvemaskiner, der står til rådighed for luftfartsselskabet i kraft af ejerskab eller en hvilken som helst form for leasingaftale af mindst et års varighed.

(*) EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 1.«

- 2) I artikel 2 tilføjes følgende stykke:

»4. Inden den i stk. 2 nævnte dato kan operationen af civile subsoniske jetflyvemaskiner, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1, litra a), begrænses eller udelukkes på lufthavnene Berlin Tegel og Berlin Tempelhof.«

- 3) Artikel 3, litra b), affattes således:

»b) disse flyvemaskiner i referenceperioden var registreret i det udviklingsland, den pågældende flyvemaskine er anført under i bilaget, og fortsat anvendes enten direkte eller i hvilken som helst form for leasingaftale af fysiske eller juridiske personer, der er etableret i det pågældende land.«

- 4) I artikel 3 tilføjes følgende stykke:

»Undtagelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis den pågældende flyvemaskine er leaset til en fysisk eller juridisk person, der er etableret i et andet land end det, flyvemaskinen er anført under i bilaget.«

- 5) I artikel 4, artikel 5, litra c) og d), samt artikel 6 ændres »airline« til »air carrier« i den engelske tekst (ændringen vedrører ikke den danske tekst).

- 6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan nøjes med årligt i deres registre at slette 10 % af et EF-luftfartsselskabs samlede flåde af civile subsoniske jetflyvemaskiner, der ikke opfylder normerne i kapitel 3 i bilag 16.

2. Medlemsstaterne anvender ikke artikel 2, stk. 1, på flyvemaskiner, der fortsat er registreret i en medlemsstats register i overensstemmelse med stk. 1.

3. Hvis en medlemsstat inden dette direktivs ikrafttræden har anvendt en undtagelse svarende til den, der er beskrevet i stk. 1 og 2, på flyvemaskiner, som er optaget i et tredjelands register, og som opererer i denne medlemsstat, kan undtagelsen fortsat gælde, forudsat at luftfartsselskabet opfylder betingelserne.«

- 7) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Ændringer af bilaget, der måtte vise sig nødvendige for at sikre fuld overensstemmelse med de i artikel 3 indeholdte kriterier, gennemføres efter proceduren i artikel 9b, stk. 2.

Artikel 9b

1. Kommissionen bistås af det udvalg, som er omtalt i Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart (*), idet udvalget følger proceduren i stk. 2.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de

afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
- b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet tre måneder efter datoen for forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

(*) EFT L 373 af 31. 12. 1991, s. 4. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2176/96 (EFT L 291 af 14. 11. 1996, s. 15).«

- 8) Bilaget erstattes af bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter selv sanktionerne for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og de træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionerne gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de relevante bestemmelser inden den 1. marts 1999 og meddeler den alle senere ændringer snarest muligt.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. marts 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. I henhold til artikel 168 i tiltrædelsesakten af 1994 og bilag XIX (III) hertil iværksætter Østrig senest den 1. april 2002 de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Modtagere

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne
Formand

BILAG

»BILAG

LISTE OVER FLYVEMASKINER, DER ER OMFATTET AF EN UNDTAGELSE I HENHOLD TIL
ARTIKEL 3

NB: Der indrømmes undtagelser for flyvemaskiner, der er opført i dette bilag, inden for de generelle rammer af De Forenede Nationers politik og beslutninger (f.eks. sanktioner, embargo)

ALGERIET

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
20955	B727-2D6	7T-VEH	Air Algérie
21053	B727-2D6	7T-VEI	Air Algérie
21210	B727-2D6	7T-VEM	Air Algérie
21284	B727-2D6	7T-VEP	Air Algérie
20884	B737-2D6	7T-VEG	Air Algérie
21063	B737-2D6	7T-VEJ	Air Algérie
21064	B737-2D6	7T-VEK	Air Algérie
21065	B737-2D6	7T-VEL	Air Algérie
21211	B737-2D6	7T-VEN	Air Algérie
20650	B737-2D6	7T-VED	Air Algérie
21285	B737-2D6	7T-VEQ	Air Algérie

DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
19767	B707-399C	HI-442CT	Dominicana de Aviación

DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
20200	B707-329C	9Q-CBW	Scibe Airlift

EGYPTEN

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
19843	B707-336-C	SU-PBA	Air Memphis
19916	B707-328-C	SU-PBB	Air Memphis
21194	B737-266	SU-AYK	Egypt Air
21195	B737-266	SU-AYL	Egypt Air
21227	B737-266	SU-AYO	Egypt Air

IRAK

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
20889	B707-370C	YI-AGE	Iraqi Airways
20892	B737-270C	YI-AGH	Iraqi Airways
20893	B737-270C	YI-AGI	Iraqi Airways

LIBANON

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
20259	B707-3B4C	OD-AFD	MEA
20260	B707-3B4C	OD-AFE	MEA
19966	B707-347C	OD-AGU	MEA
19967	B707-347C	OD-AGV	MEA

19589	B707-323C	OD-AHC	MEA
19515	B707-323C	OD-AHD	MEA
20170	B707-323B	OD-AHF	MEA
19516	B707-323C	OD-AHE	MEA
19104	B707-327C	OD-AGX	TMA
19105	B707-327C	OD-AGY	TMA
18939	B707-323C	OD-AGD	TMA
19214	B707-331C	OD-AGS	TMA
19269	B707-321C	OD-AGO	TMA
19274	B707-321C	OD-AGP	TMA

LIBERIA

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
45683	DC8F-55	EL-AJO	Liberia World Airlines
45686	DC8F-55	EL-AJQ	Liberia World Airlines

LIBYEN

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
20245	B727-224	5A-DAI	Libyan Arab Airlines
21051	B727-2L5	5A-DIB	Libyan Arab Airlines
21052	B727-2L5	5A-DIC	Libyan Arab Airlines
21229	B727-2L5	5A-DID	Libyan Arab Airlines
21230	B727-2L5	5A-DIE	Libyan Arab Airlines

MAURETANIEN

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
11093	F28-4000	5T-CLG	Air Mauritanie

MAROKKO

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
20471	B727-2B6	CN-CCG	Royal Air Maroc
21214	B737-2B6	CN-RMI	Royal Air Maroc
21215	B737-2B6	CN-RMJ	Royal Air Maroc
21216	B737-2B6	CN-RMK	Royal Air Maroc

NIGERIA

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
18809	B707-338C	5N-ARQ	DAS Air Cargo
19664	B707-355C	5N-VRG	Air Tours

SAUDI-ARABIEN

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
20574	B737-268C	HZ-AGA	Saudia
20575	B737-268C	HZ-AGB	Saudia
20576	B737-268	HZ-AGC	Saudia
20577	B737-268	HZ-AGD	Saudia
20578	B737-268	HZ-AGE	Saudia
20882	B737-268	HZ-AGF	Saudia
20883	B737-268	HZ-AGG	Saudia

SWAZILAND

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
45802	DC8F-54	3D-AFR	African International Airways
46012	DC8F-54	3D-ADV	African International Airways

TUNESIEN

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
20545	B727-2H3	TS-JHN	Tunis Air
20948	B727-2H3	TS-JHQ	Tunis Air
21179	B727-2H3	TS-JHR	Tunis Air
21235	B727-2H3	TS-JHT	Tunis Air

UGANDA

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
19821	B707-379C	5X-JEF	Dairo Air Services

ZIMBABWE

<i>Serienummer</i>	<i>Type</i>	<i>Registrering</i>	<i>Luftfartsselskab</i>
18930	B707-330B	Z-WKU	Air Zimbabwe
45821	DC8F-55	Z-WMJ	Affretair«

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 4. september 1996 Rådet et forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/14/EØF om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988)⁽¹⁾.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 27. november 1996⁽²⁾. Europa-Parlamentet afgav udtalelse under førstebehandlingen den 11. marts 1997⁽³⁾.

Kommissionen ændrede sit forslag på baggrund af disse udtalelser og sendte sit ændrede forslag til Rådet den 5. juni 1997⁽⁴⁾.

Rådet vedtog sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 189 C den 9. oktober 1997.

II. FORMÅLET MED FORSLAGET

Med dette direktiv ændres direktiv 92/14/EØF, der hovedsageligt havde til formål at begrænse operationen af visse typer civile subsoniske jetflyvemaskiner. Bilaget til det nævnte direktiv indeholder en liste over flyvemaskiner fra udviklingslande, der er fritaget fra reglen om ikke-operation indtil 1. april 2002. Der var imidlertid flere undtagelsesberettigede flyvemaskiner fra disse lande, der ikke var blevet anmeldt til Kommissionen, da direktivet blev vedtaget, og derfor ikke medtaget i bilaget.

Hovedformålet med det ændrede direktiv er derfor at ajourføre listen over flyvemaskiner i bilaget til direktivet. De fleste af de øvrige forslag til ændringer af direktiv 92/14/EØF har til formål at sikre en ensartet fortolkning af dette direktiv i hele Fællesskabet.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Den fælles holdning, som Rådet har fastlagt, svarer i vid udstrækning til Kommissionens forslag.

Det ajourførte bilag udgør den vigtigste del af direktivet; det omfatter en liste over flyvemaskiner, der er opført i udviklingslandenes registre, og som er undtaget fra bestemmelserne i artikel 2, stk. 1.

Der er indsat en række definitioner af direktivets nøgleelementer for at forhindre, at der opstår tvivl om direktivets formål og anvendelsesområde (ny artikel 1, stk. 3).

På grund af den særlige historiske situation, der gør sig gældende for de lufthavne, som trafikmæssigt dækker byområdet Berlin, og placeringen af lufthavnene Berlin Tegel og Berlin Tempelhof tæt på bykernen er disse lufthavne undtaget fra bestemmelsen i artikel 2, stk. 2, i direktiv 92/14/EØF, der giver kapitel 2-flyvemaskiner mulighed for fortsat at operere på Fællesskabets lufthavne indtil den 1. april 2002 (ny artikel 2, stk. 4).

⁽¹⁾ EFT C 309 af 18. 10. 1996, s. 9.

⁽²⁾ EFT C 66 af 3. 3. 1997, s. 4.

⁽³⁾ EFT C 115 af 14. 4. 1997, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT C 253 af 19. 8. 1997, s. 3.

Hvad angår de flyvemaskiner, der er anført i bilaget til direktivet, og som således er undtaget fra bestemmelsen i artikel 2, stk. 1, præciseres det, at såfremt man ønsker, at en flyvemaskine skal være undtaget fra denne bestemmelse, må denne ikke overføres fra et register i et udviklingsland til et register i et andet udviklingsland (ny artikel 3, litra b)).

Selv om en medlemsstats ret til at opstille en tidsplan for gradvis sletning af flyvemaskiner, der ikke opfylder normerne, er begrænset til at omfatte flyvemaskiner, der er opført i medlemsstatens eget register, kan tilsvarende undtagelser for tredjelande fortsat gælde, hvis undtagelserne er indrømmet, inden dette direktiv træder i kraft (ny artikel 7).

For at sikre, at bilaget ajourføres og ændres, når det er påkrævet, kan Kommissionen foretage ændringer heraf med bistand fra et forskriftsudvalg (ny artikel 9, litra a) og ny artikel 9, litra b)).

Endelig skal medlemsstaterne sikre, at der indføres et system, der straffer overtrædelser af de nationale bestemmelser, som vedtages i overensstemmelse med dette direktiv (artikel 2).

IV. EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

Rådet har accepteret Kommissionens ændrede forslag på alle punkter:

1. Ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som Rådet og Kommissionen har accepteret

Ændringsforslag nr. 3 og 7 er blevet accepteret, da de indebærer en skærpelse af betingelserne for, at en undtagelse for en flyvemaskine, der er opført i et udviklingslands register, fortsat kan gælde.

2. Ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som hverken Rådet eller Kommissionen har accepteret

— Ændringsforslag nr. 1, 2 og 6, der ville have givet medlemsstaterne mulighed for at begrænse operationen af de mest støjende flyvemaskiner i alle fællesskabsflyvninger, er ikke blevet accepteret, da de ville have været i strid med den afbalancerede strategi i direktiv 92/14/EØF, hvori der er fastsat en overgangsperiode frem til 1. april 2002.

— Ændringsforslag nr. 4 og 8 er ikke blevet accepteret, eftersom de ville have udelukket anvendelsen af udvalgsproceduren i forbindelse med ændringer af bilaget med henblik på at medtage et mindre antal flyvemaskiner, der fortsat er undtagelsesberettigede i henhold til artikel 3.

— Ændringsforslag nr. 5 og 9 er ikke blevet accepteret, eftersom Saudi-Arabien er opført på den officielle internationale liste over udviklingslande, og landets flyvemaskiner, der er medtaget i bilaget, opfylder de kriterier, som er fastlagt i artikel 3.

V. ÆNDRINGER, SOM RÅDET HAR FORETAGET, MEN SOM IKKE ER FORESLÅET AF EUROPA-PARLAMENTET

Ad betragtningerne

Rådet har ændret præamblen på baggrund af de ændringer, der er foretaget i forhold til Kommissionens forslag. Rådet har ligeledes tilføjet nogle betragtninger, så præamblen afspejler de nye bestemmelser, der er indføjede i teksten.

Ad ny artikel 1, stk. 3 (definitioner)

I definitionen af »samlet flåde af civile subsoniske jettflyvemaskiner«, er udtrykket »leasingaftaler« blevet erstattet af udtrykket »en hvilken som helst form for leasingaftale« for at undgå enhver tvivl om, hvilken form for leasingaftaler der er omfattet af denne definition.

Ad ny artikel 2, stk. 4 (lufthavnssystem)

Rådet har ikke accepteret, at det skulle være muligt for et lufthavnssystem at begrænse eller udelukke operationen af visse typer civile subsoniske jetflyvemaskiner, eftersom en bestemmelse herom ville have truet den afbalancerede strategi, der blev fastlagt i direktiv 92/14/EØF, hvori der er fastsat en overgangsperiode frem til den 1. april 2002 tillige med en tidsplan for gradvis sletning af flyvemaskiner, der ikke opfylder normerne.

Dog har man givet lufthavnene Berlin Tegel og Berlin Tempelhof mulighed herfor under hensyntagen til deres særlige historiske baggrund og den omstændighed, at de er placeret tæt ved bykernen.

Ad ny artikel 3, litra b) (betingelser for undtagelse)

Rådet har indsat udtrykket »anvendes enten direkte eller i en hvilken som helst form for leasingaftale« i stedet for »opereres« for klart at angive betingelserne for, at en flyvemaskine, der er registreret i et udviklingsland, kan være omfattet af undtagelsen i henhold til artikel 3.

Ad ny artikel 7 (gradvis sletning)

Rådet har foretaget nogle redaktionelle ændringer for at undgå, at der opstår tvivl om fortolkningen af denne artikel. Endvidere er der indsat en bestemmelse vedrørende gældende aftaler med luftfartsselskaber fra tredjelande, da man har fundet det hensigtsmæssigt ikke at opsigte sådanne aftaler.

Ad ny artikel 9, litra b) (udvalg)

På baggrund af den betydelige indvirkning, som enhver ændring af bilaget vil have på direktivets anvendelsesområde, har Rådet erstattet proceduren med et rådgivende udvalg med en forskriftsudvalgsprocedure (type IIIa).

Ad bilag (liste over flyvemaskiner)

Rådet har foretaget nogle redaktionelle ændringer (vedrørende Egypten, løbenummer 19916 og vedrørende Nigeria, løbenummer 19664) og ladet den eneste flyvemaskine på denne liste, som er registreret i Uruguay, udgå, eftersom denne flyvemaskine er taget ud af drift.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 43/97

fastlagt af Rådet den 13. oktober 1997

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/.../EF af ... om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer

(97/C 375/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslaget fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lamfalussy-rapporten fra 1990 til G 10-landenes centralbankchefer påviste den betydelige risiko, der er forbundet med betalingssystemer, som opererer på grundlag af flere retlige typer betalingsnetting, navnlig multilateral betalingsnetting; det er af altafgørende betydning at få mindsket de retlige risici, der er forbundet med deltagelse i realtidsbruttosystemer i betragtning af den stadig større udbredelse af sådanne systemer;
- (2) det er tillige af største vigtighed at få mindsket risikoen ved at deltage i værdipapirafviklingssystemer, navnlig når der er en tæt forbindelse mellem sådanne systemer og betalingssystemer;
- (3) dette direktiv skal medvirke til at få arrangementer for grænseoverskridende betalinger og værdipapirafvikling i Fællesskabet til at fungere problemløst og omkostningseffektivt, hvorved den frie bevægelighed for kapital i det indre marked styrkes; dette

direktiv bygger således videre på de fremskridt, der er gjort hen imod den fulde gennemførelse af det indre marked, særlig hen imod den frie udveksling af tjenesteydelser og liberaliseringen af kapitalbevægelserne, med henblik på virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union;

- (4) medlemsstaternes love bør tage sigte på at minimere den forstyrrelse af et system, som en insolvensbehandling mod en af systemets deltagere fører med sig;
- (5) et forslag til direktiv om sanering og likvidation af kreditinstitutter, som blev forelagt i 1985 og ændret den 8. februar 1988, er stadig ikke vedtaget af Rådet; den konvention om konkurs, som medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, udarbejdede den 23. november 1995, udelukker udtrykkeligt forsikringsselskaber, kreditinstitutter og investeringsselskaber;
- (6) dette direktiv skal dække såvel indenlandske som grænseoverskridende betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer; det skal gælde for fællesskabssystemer og for sikkerhed, som stilles af deltagerne, det være sig fællesskabsdeltagere eller tredjelanddeltagere, i forbindelse med deltagelse i sådanne systemer;
- (7) medlemsstaterne kan anvende dette direktivs bestemmelser på indenlandske institutter, der deltager direkte i tredjelandssystemer, og på sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i sådanne systemer;
- (8) medlemsstaterne bør kunne betegne et system, hvis primære virksomhed består i afvikling af værdipapirhandler, som et system, der er omfattet af dette direktiv, selv om det pågældende system i begrænset omfang også afvikler handler med råvarebase-rede afledte instrumenter;
- (9) en mindskelse af den systembetingede risiko forudsætter især, at afregningen er endelig, og at der kan ske fyldestgørelse i stillet sikkerhed; ved sikkerhed skal forstås alle midler, som en deltager stiller til

⁽¹⁾ EFT C 207 af 18. 7. 1996, s. 13.

⁽²⁾ EFT C 56 af 24. 2. 1997, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 9. april 1997 (EFT C 132 af 28. 4. 1997, s. 79); Rådets fælles holdning af 13. oktober 1997 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

- rådighed for de andre deltagere i betalingssystemet og/eller værdipapirafviklingssystemet, til sikring af rettigheder og forpligtelser i forbindelse med det pågældende system, herunder genkøbsaftaler, lovbestemt tilbageholdsret og fiduciariske overdragelser; bestemmelser i national lovgivning om, hvilken form for sikkerhed der kan anvendes, bør ikke berøres af dette direktivs definition af sikkerhed;
- (10) ved at omfatte sikkerhed, der stilles i forbindelse med transaktioner foretaget af medlemsstaternes centralbanker i deres egenskab af centralbank, herunder pengepolitiske transaktioner, støtter dette direktiv Det Europæiske Monetære Institut i dens opgave med at effektivisere grænseoverskridende betalinger med henblik på forberedelsen af tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og det bidrager dermed til at skabe de nødvendige retlige rammer for den fremtidige europæiske centralbanks virke;
- (11) overførselsordrer og netting af sådanne ordre bør have retsvirkning i alle medlemsstaters retssystemer og være bindende for tredjeparter;
- (12) regler om, at netting er endelig, bør ikke være til hinder for, at systemer, før netting finder sted, kontrollerer, om de ordre, der er indgået i systemet, er i overensstemmelse med systemets regler og giver systemet mulighed for at afregne;
- (13) ingen bestemmelser i dette direktiv bør være til hinder for, at en deltager eller en tredjepart i forbindelse med en overførselsordre, som er indgået i et system, kan påberåbe sig en lovhjemlet ret til eller et lovhjemlet krav på omstødelse eller tilbagelevering i tilknytning til den underliggende transaktion, f.eks. i tilfælde af svig eller en teknisk fejl, så længe dette ikke medfører tilbageføring af netting eller tilbagekaldelse af overførselsordren i systemet;
- (14) det bør sikres, at overførselsordrer ikke kan tilbagekaldes efter et bestemt tidspunkt, der er fastsat i systemets regler;
- (15) en medlemsstat bør straks underrette de øvrige medlemsstater om indledning af insolvensbehandling mod en deltager i et system;
- (16) insolvensbehandling bør ikke have tilbagevirkende kraft for et systems deltagers rettigheder og forpligtelser;
- (17) sigtet med dette direktiv er endvidere at afgøre, hvilken insolvenslovgivning der i tilfælde af insolvensbehandling mod en deltager i et system skal anvendes på denne deltagers rettigheder og forpligtelser i forbindelse med deltagelsen i et system;
- (18) den stillede sikkerhed bør beskyttes mod virkningerne af den insolvenslovgivning, der finder anvendelse på den insolvente deltager;
- (19) artikel 9, stk. 2, finder kun anvendelse på et register, en konto eller en værdipapircentral, hvoraf det klart fremgår, at der foreligger ejendomsret til de pågældende værdipapirer eller ret til at få dem udleveret eller overdraget;
- (20) artikel 9, stk. 2, skal sikre, at hvis en deltager, medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank har en gyldig, reel sikkerhed som fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor registeret, kontoen eller værdipapircentralen er beliggende, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt denne sikkerhed er gyldig, og hvorvidt systemet (og den systemansvarlige) og en hvilken som helst anden person, der direkte eller indirekte gør sine krav gældende gennem systemet, kan kræve fyldestgørelse deri, udelukkende efter denne medlemsstats lovgivning;
- (21) artikel 9, stk. 2, må ikke berøre anvendelsen og virkningen af den lovgivning i en medlemsstat, i henhold til hvilken værdipapirerne er udstedt, eller lovgivningen i den medlemsstat, hvor værdipapirerne ellers opbevares (herunder uden begrænsninger lovgivningen om udstedelse af, ejendomsret til eller overdragelse af sådanne værdipapirer eller rettigheder dertil), og må ikke forstås sådan, at der direkte vil kunne kræves fyldestgørelse i enhver sådan sikkerhed, eller at enhver sådan sikkerhed vil kunne anerkendes i en medlemsstat, medmindre det er i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende medlemsstat;
- (22) medlemsstaterne bør bestræbe sig på at etablere hensigtsmæssige forbindelser mellem alle værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af dette direktiv, med henblik på størst mulig gennemsigtighed og retssikkerhed i forbindelse med værdipapirtransaktioner;
- (23) ovennævnte mål nås bedst ved at vedtage dette direktiv, som ikke går videre, end det er nødvendigt i dette øjemed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

i begrænset omfang udfører ordrer, der vedrører andre finansielle instrumenter.

AFDELING I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

En medlemsstat kan også i konkrete tilfælde, når den finder, at den systembetingede risiko berettiger dertil, betegne som et system et formelt arrangement mellem to deltagere, hvortil ikke medregnes et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent, et eventuelt clearinginstitut eller en eventuel indirekte deltager

Artikel 1

Bestemmelserne i dette direktiv gælder for:

b) »institut«:

- a) systemer som defineret i artikel 2, litra a), der er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, og som opererer i en hvilken som helst valuta, i ecu eller i forskellige valutaer, som det pågældende system omregner indbyrdes
- b) deltagere i et sådant system
- c) sikkerhed, der stilles i forbindelse med:
 - deltagelse i et sådant system eller
 - transaktioner foretaget af medlemsstaternes centralbanker i deres egenskab af centralbank.

— et kreditinstitut, som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF⁽¹⁾, herunder de institutter, der er opført på listen i nævnte direktivs artikel 2, stk. 2

— et investeringsselskab, som defineret i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF⁽²⁾, bortset fra de institutter, der er opført på listen i nævnte direktivs artikel 2, stk. 2, litra a)-k)

— offentlige myndigheder og offentligt garanterede foretagender, eller

— ethvert foretagende, der har sit hovedkontor uden for Fællesskabet, og som varetager samme opgaver som EF-kreditinstitutter eller EF-investeringselskaber, som defineret i første og andet led

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

når disse deltager i et system og har ansvar for at indfri de finansielle forpligtelser, der følger af overførselsordrer inden for det pågældende system.

a) »system«: et formelt arrangement:

- mellem tre eller flere deltagere, hvortil ikke medregnes et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent, et eventuelt clearinginstitut eller en eventuel indirekte deltager, med fælles regler og standardiserede ordninger for udførelse af overførselsordrer mellem deltagerne
- som er underlagt lovgivningen i en medlemsstat valgt af deltagerne, idet deltagerne dog kun kan vælge lovgivningen i en medlemsstat, hvor mindst en af dem har sit hovedkontor, og
- som, med forbehold af andre, strengere generelle vilkår, der måtte være fastsat i den nationale lovgivning, er betegnet som et system og anmeldt til Kommissionen af den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, efter at den pågældende medlemsstat har sikret sig, at systemets regler er fyldestgørende.

Hvis et system er underlagt tilsyn i overensstemmelse med national lovgivning og kun udfører overførselsordrer som defineret i litra i), andet led, samt betalinger, der følger af sådanne ordrer, kan en medlemsstat bestemme, at foretagender, der deltager i et sådant system og har ansvar for at indfri de finansielle forpligtelser, der følger af overførselsordrer inden for systemet, kan betragtes som institutter, hvis mindst tre deltagere i det pågældende system hører ind under de i første afsnit nævnte kategorier, og hvis den systembetingede risiko berettiger dertil

c) »central medkontrahent«: en enhed, der er mellemlid mellem institutterne i et system, og som handler som disse institutters enemmedkontrahent med hensyn til deres overførselsordrer

På de i første afsnit anførte vilkår kan en medlemsstat, når den finder, at den systembetingede risiko berettiger dertil, betegne som et system et formelt arrangement, hvis virksomhed består i at udføre overførselsordrer som defineret i litra i), andet led, og som

(1) Rådets første direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT L 322 af 17. 12. 1977, s. 30). Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/13/EF (EFT L 66 af 16. 3. 1996, s. 15).

(2) Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (EFT L 141 af 11. 6. 1993, s. 27). Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/9/EF (EFT L 84 af 26. 3. 1997, s. 22).

- d) »afregningsfirma«: en enhed, som stiller afregningskonti til rådighed for institutioner og/eller en central medkontrahent, der deltager i systemer, til anvendelse ved afregning af overførselsordrer inden for sådanne systemer, og som eventuelt yder kredit til disse institutioner og/eller centrale medkontrahenter i afregningsøjemed
- e) »clearinginstitut«: en enhed, der er ansvarlig for beregningen af institutter, en eventuel central medkontrahents og/eller et eventuelt afregningsfirmas nettoposition
- f) »deltager«: et institut, en central medkontrahent, et afregningsfirma eller et clearinginstitut.

Systemets regler kan fastsætte, at samme deltager kan handle som central medkontrahent, afregningsfirma eller clearinginstitut eller kan udføre en del af eller alle disse opgaver.

En medlemsstat kan beslutte, at en indirekte deltager ved anvendelsen af dette direktiv kan betragtes som deltager, hvis den systembetingede risiko berettiger dertil, forudsat at den indirekte deltager er kendt af systemet

- g) »indirekte deltager«: et kreditinstitut, som defineret i litra b), første led, som har indgået en aftale med et institut, der deltager i et system, der udfører overførselsordrer som defineret i litra i), første led, hvorved kreditinstituttet bliver i stand til at sende overførselsordrer gennem systemet
- h) »værdipapirer«: alle de instrumenter, der er nævnt i afsnit B i bilaget til direktiv 93/22/EØF
- i) »overførselsordre«:
- en instruks fra en deltager om at stille et pengebeholdning til rådighed for en modtager ved en postering på et kreditinstituts, en centralbanks eller et afregningsfirmas konto, eller en instruks, som indebærer overtagelse eller indfrielse af en betalingsforpligtelse som defineret i systemets regler, eller
 - en instruks fra en deltager om at overføre ejendomsretten eller andre rettigheder til et eller flere værdipapirer ved notering i et register eller på anden vis
- j) »insolvensbehandling«: kollektive foranstaltninger i henhold til en medlemsstats eller et tredjelandets lovgivning med henblik på likvidation eller sanering af deltageren, når sådanne foranstaltninger indebærer standsning eller begrænsning af overførsler eller betalinger

- k) »netting«: omregning til én nettofordring eller én nettoforpligtelse af fordringer og forpligtelser, der følger af overførselsordrer, som en eller flere deltagere udsteder til eller modtager fra en eller flere andre deltagere, med det resultat, at der kun kan gøres en nettofordring eller en nettoforpligtelse gældende
- l) »afregningskonto«: en konto i en centralbank, hos et afregningsfirma eller en central medkontrahent, der anvendes til anbringelse af midler og værdipapirer samt til afregning af transaktioner mellem deltagerne i et system
- m) »sikkerhed«: alle realiserbare aktiver, der som pant (herunder penge som pant) eller som led i en genkøbsaftale eller lignende aftale eller på anden måde stilles som sikkerhed for rettigheder og forpligtelser, der kan opstå i forbindelse med et system, eller som stilles som sikkerhed for medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank.

AFDELING II

NETTING OG OVERFØRSELSORDRER

Artikel 3

1. Overførselsordrer og netting har retsvirkning og er selv i tilfælde af insolvensbehandling mod en deltager bindende for tredjeparter, såfremt overførselsordrerne var indgået i et system inden tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning, jf. artikel 6, stk. 1, eller blev udført på dagen for insolvensbehandlingens indledning, medmindre systemet var klar over eller burde have været klar over, at en sådan behandling ville blive indledt.
2. Ingen lov, forskrift, regel eller praksis med hensyn til omstødelse af kontrakter og transaktioner, som er indgået inden tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning, jf. artikel 6, stk. 1, må medføre tilbageføring af netting.
3. Tidspunktet for, hvornår en overførselsordre er indgået i et system, fastsættes i det pågældende systems regler. Hvis den nationale lovgivning, som systemet er underlagt, indeholder bestemmelser om, hvornår en overførselsordre er indgået, skal det pågældende systems regler være i overensstemmelse med sådanne bestemmelser.

Artikel 4

Medlemsstaterne kan fastsætte, at indledning af insolvensbehandling mod en deltager ikke må være til hinder for, at midler eller værdipapirer, der er disponible på den pågældende deltagers afregningskonto, anvendes til at indfri deltagerens forpligtelser inden for systemet på dagen for insolvensbehandlingens indledning. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte, at en kreditfacilitet, der er bevilget en sådan deltager i forbindelse med deltagelse i systemet, anvendes til at indfri vedkommendes forpligtelser inden for systemet mod fyldestgørelse i en disponibel, reel sikkerhed.

Artikel 5

En overførselsordre kan ikke tilbagekaldes af en deltager i et system og heller ikke af en tredjepart efter et bestemt tidspunkt, der er fastsat i systemets regler.

AFDELING III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE
INSOLVENSBEHANDLING*Artikel 6*

1. Ved anvendelsen af dette direktiv er tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning det tidspunkt, hvor den kompetente retslige eller administrative myndighed træffer afgørelse herom.

2. Når der er truffet en afgørelse efter stk. 1, meddeler den kompetente retslige eller administrative myndighed straks denne afgørelse til den myndighed, som medlemsstaten har gjort ansvarlig.

3. Den i stk. 2 omhandlede medlemsstat underretter straks de øvrige medlemsstater.

Artikel 7

Insolvensbehandling har ikke tilbagevirkende kraft for de rettigheder og forpligtelser for en deltager, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i et system forud for tidspunktet for en sådan behandlings indledning, jf. artikel 6, stk. 1.

Artikel 8

Hvis der indledes insolvensbehandling mod en deltager i et system, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger

af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt.

AFDELING IV

BESKYTTELSE AF SIKKERHEDSHAVERENS
RETTIGHEDER MOD VIRKNINGERNE AF
SIKKERHEDSSTILLERENS INSOLVENS*Artikel 9*

1. Den ret til fyldestgørelse i stillet sikkerhed, som tilkommer:

- en deltager, der har fået sikkerheden stillet i forbindelse med et system, og
- medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank

berøres ikke af insolvensbehandling mod den sikkerhedsstillende deltager eller den sikkerhedsstillende medkontrahent for medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank. Den stillede sikkerhed kan realiseres med henblik på fyldestgørelse af sådanne rettigheder.

2. Hvis værdipapirer (herunder rettigheder til værdipapirer) stilles som sikkerhed for deltagere og/eller medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank, jf. stk. 1, og disses rettigheder med hensyn til de pågældende værdipapirer (eller rettigheder, der tilkommer en forvalter (nominee), mandatar eller tredjemand, der handler på deres vegne) som fastsat i loven er noteret i et register, på en konto eller i en værdipapircentral i en medlemsstat, afgøres sådanne enheders rettigheder som sikkerhedshavere med hensyn til de pågældende værdipapirer efter denne medlemsstats lovgivning.

AFDELING V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 10

Medlemsstaterne angiver, hvilke systemer der skal omfattes af dette direktiv, og anmelder disse til Kommissionen, idet de også meddeler Kommissionen, hvilken myndighed de har gjort ansvarlig, jf. artikel 6, stk. 2.

Systemet skal over for den medlemsstat, hvis lovgivning det er underlagt, angive, hvem deltagerne i systemet er, herunder eventuelle indirekte deltagere, og skal meddele enhver ændring med hensyn til deltagerne.

Artikel 11

Medlemsstaterne kan for at beskytte systemerne fastsætte strengere vilkår for systemerne end dem, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ...(*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. I meddelelsen opstiller medlemsstaterne en oversigt, der

viser, hvilke nationale bestemmelser der findes eller indføres i forhold til hver enkelt artikel i dette direktiv.

Artikel 13

Kommissionen forelægger senest tre år efter den i artikel 12, stk. 1, nævnte dato Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af forslag til en revision heraf.

Artikel 14

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

(*) 18 måneder efter dette direktivs offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 30. maj 1996 Rådet et forslag til et direktiv om endelig afregning og sikkerhedsstillelse med hjemmel i EF-traktatens artikel 100 A.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Europa-Parlamentet afgav udtalelse henholdsvis den 31. oktober 1996 og 9. april 1997. Det Europæiske Monetære Institut afgav udtalelse den 21. november 1996.

Som følge af disse udtalelser forelagde Kommissionen et ændret forslag den 4. juli 1997.

2. Rådet vedtog den 13. oktober 1997 sin fælles holdning i medfør af traktatens artikel 189 B.

II. FORMÅL

Direktivet tager sigte på at mindske systembetingede risici i betalings- og værdipapirafviklingssystemer og mindske den forstyrrelse af et system, som insolvensbehandling mod en deltager i systemet forårsager, ved at fastsætte,

- at overførselsordrer og netting har retsvirkning og er bindende for tredjeparter, hvis der indledes insolvensbehandling mod en deltager i systemet
- at sikkerhedsstillelse i forbindelse med deltagelse i et system ikke berøres af insolvensbehandling mod den deltager, der stillede sikkerheden.

Direktivet dækker endvidere sikkerhed, der stilles i forbindelse med transaktioner foretaget af medlemsstaternes centralbanker og den fremtidige europæiske centralbank.

Direktivet bidrager således til at forbedre effektiviteten i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer i Den Europæiske Union og til at udvikle det nødvendige juridiske grundlag for tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

A. Titlen på direktivet

Titlen på direktivet er ændret til »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer«. Den nye titel kombinerer elementer fra det oprindelige forslag fra Kommissionen: »endelig afregning« med elementer fra Europa-Parlamentets forslag: henvisningen til »betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer« og udeladelsen af en udtrykkelig henvisning til sikkerhedsstillelse. Den fælles holdning medtager således delvist indholdet af Europa-Parlamentets ændringsforslag 1.

B. Afdeling I — Anvendelsesområde og definitioner (artikel 1-2)

a) *Anvendelsesområde (artikel 1)*

I overensstemmelse med Kommissionens ændrede forslag er der foretaget følgende ændringer i den fælles holdning:

- Værdipapirafviklingssystemer er ligeledes omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, idet et system kan være et betalingssystem og/eller et værdipapirafviklingssystem. Her medtager den fælles holdning princippet i Europa-Parlamentets ændringsforslag 1 og 4 (delvist) 7, 8, 9 og 11 (delvist), 14, 15, 16 og 17 (delvist) og 20 (delvist).
- Det gøres klart, at direktivet ligeledes dækker systemer, der opererer i forskellige valutaer, som i det pågældende system omregnes indbyrdes. Det indeholder ikke en udtrykkelig henvisning til euroen af de samme årsager, som fik Kommissionen til ikke at optage henvisningen i sit ændrede forslag, nemlig at det er overflødigt, og at omtale af ecuen og euroen i samme tekst kunne give det indtryk, at de kunne eksistere på samme tid. Her medtager den fælles holdning delvist Europa-Parlamentets ændringsforslag 4.

Den fælles holdning indeholder følgende ændringer i forhold til Kommissionens forslag:

- Den dækker ikke EF-institutters deltagelse i tredjelandes systemer, men begrænser anvendelsesområdet til systemer, der er underlagt lovgivningen i en medlemsstat. Det gøres imidlertid i betragtning 7 klart, at medlemsstater kan anvende direktivets bestemmelser på indenlandske institutter, der deltager i tredjelandssystemer, og på sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i sådanne systemer. Derfor medtager den fælles holdning ikke Europa-Parlamentets ændringsforslag 5.
- Pengepolitiske transaktioner nævnes ikke udtrykkeligt i definitionen på anvendelsesområdet for sikkerhedsstillelse, men derimod transaktioner foretaget af centralbanker, når banken fungerer i sin egenskab af centralbank.

b) *Definitioner (artikel 2)*

1. Definitionerne i direktivet afgrænser direktivets anvendelsesområde mere præcist.

Den fælles holdning afviger på en række punkter fra Kommissionens forslag. Forskellene, der forklares nedenfor, vedrører især

- udvidelsen af definitionerne, så de medtager værdipapirafviklingssystemer i direktivets anvendelsesområde.

Da direktivet i det væsentlige finder samme anvendelse på værdipapirafviklingssystemer som på betalingssystemer, er der i definitionerne ikke skelnet mellem de to typer af systemer

- tredjelandes betalingssystemer er ikke omfattet af anvendelsesområder
- vilkårene for oprettelse af et system og for dets deltagere.

2. De betingelser, der skal være opfyldt, for at et arrangement kan betegnes som et system i henhold til direktivet, er fastlagt i definitionen af et »system« i artikel 2, litra a). Den fælles holdning bygger på definitionerne af »betalingssystem« og »EF-betalingssystem« i Kommissionens forslag, men ændrer disse definitioner og tilføjer en række retlige garantier, navnlig:

- Et system skal være et formelt arrangement med fælles regler og standardiserede ordninger for udførelse af overførselsordrer mellem deltagerne. Den fælles holdning tager altså delvist hensyn til indholdet af Europa-Parlamentets ændringsforslag 10, som kræver regler for udførelse af betalingsordrer.
- Det mindste antal deltagere er fastlagt til tre institutter i stedet for to, som foreslået af Kommissionen. Medlemsstaterne kan imidlertid i visse tilfælde anvende betegnelsen system, selv om der kun er to institutter, der deltager.
- Den lovgivning, der finder anvendelse på systemet, er defineret som den lovgivning, der er valgt af deltagerne ligesom i Kommissionens forslag. I Kommissionens forslag hedder det endvidere, at hvis der ikke er foretaget noget valg af lovgivning, anses betalingssystemet for at have hovedsæde i den medlemsstat, hvor afregningen finder sted. I mange tilfælde kan det være vanskeligt nøjagtigt at fastslå, hvor en afregning eller postering finder sted, og for at undgå retlig usikkerhed medtager den fælles holdning ikke en sådan bestemmelse. Den fælles holdning medtager altså ikke den del af Europa-Parlamentets ændringsforslag 11, der omhandler det sted, hvor afregningen eller posteringen finder sted.
- Den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, skal betegne arrangementet som et system.
- Den medlemsstat, der anvender betegnelsen system, skal have førsikret sig om, at systemets regler er fyldestgørende.
- Kun systemer, hvis virksomhed består i at udføre ordrer, der vedrører penge og værdipapirer som defineret i direktivet, er omfattet af direktivet. Medlemsstaterne kan imidlertid i visse tilfælde betegne som et system et arrangement, hvis virksomhed består i at udføre ordrer, der vedrører andre finansielle instrumenter, navnlig råvarebaserede instrumenter.

Europa-Parlamentets ændringsforslag 6 er ikke medtaget, da den fælles holdning afviger fra Kommissionens forslag og Europa-Parlamentets ændringsforslag med hensyn til, hvad der defineres som et system. Den fælles holdning tager imidlertid hensyn til de tanker, som ligger bag Europa-Parlamentets ændringsforslag, ved at indføre specifikke krav til et system.

3. For at fremme stabiliteten af de systemer, der er omfattet af direktivet, indfører den fælles holdning visse kriterier for, hvilke foretagender der kan deltage i et system.

Der indføres et nyt udtryk, »deltager«, i artikel 2, litra f), for at dække alle de enheder, der deltager i et system, mens der samtidig gives mulighed for om nødvendigt at skelne mellem dem. Følgende enheder dækkes: et institut, som defineret i artikel 2, litra b), en central medkontrahent, som defineret i artikel 2, litra c), et afregningsfirma, som defineret i artikel 2, litra d), og/eller et clearinginstitut, som defineret i artikel 2, litra e). Medlemsstater kan også i visse tilfælde betragte en indirekte deltager, som defineret i artikel 2, litra g), som deltager, jf. punkt 4 nedenfor.

Definitionen af »institut«, artikel 2, litra b), fastlægger de betingelser, der skal være opfyldt, for at et foretagende kan betragtes som et institut i medfør af dette direktiv. I definitionen, der bygger på definitionen af »institut« og »direkte deltagelse« (artikel 2, litra a) og b), i Kommissionens forslag, hedder det, at et foretagende for at være dækket skal

- tilhøre en ud af fire kernegrupper af foretagender: kreditinstitutter, investeringsselskaber, offentlige myndigheder eller offentligt garanterede foretagender eller tredjelandeforetagender, der varetager tilsvarende opgaver, og
- deltage i et system med ansvar for at indfri de finansielle forpligtelser, der følger af overførselsordrer inden for det pågældende system.

Medlemsstaterne kan imidlertid beslutte, at foretagender, der ikke falder ind under dette direktivs definition af et institut, kan betragtes som et institut, hvis de deltager i et værdipapirafviklingssystem, og hvis mindst tre af de andre deltagere hører ind under ovennævnte kernegruppe af institutter. For at sikre en vis kontrol på myndighedernes vegne, skal systemer med deltagere, der ikke tilhører kernegruppen, være underlagt tilsyn i overensstemmelse med national lovgivning. Den fælles holdning tager hensyn til situationen i visse medlemsstater, hvor betalinger, der vedrører overførsel af værdipapirer, udføres separat, idet sådanne systemer således dækkes af direktivet.

Udtrykkene »central medkontrahent«, artikel 2, litra c), »afregningsfirma«, artikel 2, litra d), og »clearingsinstitut«, artikel 2, litra e), defineres på grundlag af de specifikke funktioner, de udøver i forhold til systemet.

4. I forhold til Kommissionens forslag tilføjer den fælles holdning et nyt element ved at give medlemsstaterne mulighed for at optage indirekte deltagere i deres systemer, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- i) Den indirekte deltager er et kreditinstitut.
- ii) Kun betalingssystemer kan have indirekte deltagere.
- iii) Den indirekte deltager skal have indgået en aftale med en deltager.

(Disse tre betingelser findes i den nye definition af »indirekte deltager« i artikel 2, litra g)).

- iv) En indirekte deltager kan kun betragtes som en deltager, hvis den systembettingede risiko berettiger hertil.

- v) Den indirekte deltager skal være kendt af systemet.

(Disse betingelser findes i artikel 2, litra f), i definitionen af »deltager«).

- vi) Den indirekte deltager skal angives sammen med de andre deltagere til den medlemsstat, hvis lovgivning systemet er underlagt.

(Denne betingelse findes i artikel 10, andet afsnit).

5. Som følge af indførelsen af værdipapirafviklingssystemer som foreslået af Kommissionen i det ændrede forslag, er definitionen på »betalingsordre« i Kommissionens forslag ændret og udtrykket er erstattet med »overførselsordre«, artikel 2, litra i), som nu omfatter overførsel af penge og værdipapirer. Den fælles holdning medtager således, omend i en lidt anderledes affattelse, Europa-Parlamentets ændringsforslag 9. »Værdipapirer« er defineret særskilt i

artikel 2, litra h), ved en direkte henvisning til direktiv 93/22/EØF om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer. Den del af definitionen af »overførselsordre«, der omhandler overførsel af et pengebeløb, er blevet udvidet, så den nu dækker alle eksisterende arrangementer, der vedrører en instruks om overførsel gennem et system.

6. Definitionerne af »insolvensbehandling«, »netting« og »sikkerhed« er blevet ændret i forhold til Kommissionens forslag:

- Definitionen af »insolvensbehandling« i artikel 2, litra j), er gjort mere fleksibel og er nu centreret om det væsentlige i dette direktiv, nemlig standsning eller begrænsning af betalinger eller overførsler.
- Definitionen af »netting« i artikel 2, litra k), er baseret på definitionen af »betalingsnetting«, men tager hensyn til, at værdipapirer er tilføjet anvendelsesområdet.
- Definitionen af »sikkerhed« i artikel 2, litra m), er blevet ændret i forhold til Kommissionens forslag og affattet mere præcist. I betragtning 9 gøres det klart, at definitionen imidlertid ikke berører bestemmelser i national lovgivning om, hvilken form for sikkerhed der kan anvendes. Som en følge af, at henvisningen til pengepolitiske transaktioner ikke længere medtages i direktivets anvendelsesområde, henviser definitionen af sikkerhed nu til alle aktiver, som stilles som sikkerhed for medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank.

Der er tilføjet en ny definition af »afregningskonto« som følge af den nye affattelse af artikel 4.

7. Som følge af ændringerne af direktivets anvendelsesområde i forhold til Kommissionens forslag udgår definitionerne af »EF-institut«, »tredjelandsinstitut«, »tredjelandsbetalingsystem« og »pengepolitisk transaktion«, da de er unødvendige, og den fælles holdning medtager således ikke Europa-Parlamentets ændringsforslag 12 og 13.

C. Afdeling II — Netting og overførselsordrer (artikel 3, 4 og 5)

1. Artikel 3 i den fælles holdning (artikel 3 i Kommissionens forslag) indeholder nøgleelementet i direktivet, nemlig at netting og overførselsordrer skal have retsvirkning og være bindende for tredjeparter, selv i tilfælde af insolvensbehandling mod en deltager. Uden at ændre de grundlæggende elementer i bestemmelsen er affattelsen af artikel 3, stk. 1 og 2, blevet ændret i forhold til Kommissionens forslag og tager nu hensyn til, at udtrykket »deltager« er defineret i artikel 2, og at indledningen af en insolvensbehandling er defineret i artikel 6 (jf. nedenfor).

For at undgå tvivl med hensyn til transaktioner, der er foretaget i god tro enten af det misligholdende institut eller af en anden deltager efter indledningen af insolvensbehandlingen, indfører den fælles holdning en ny bestemmelse i artikel 3, stk. 1, hvorefter overførselsordrer indgået efter indledningen af insolvensbehandlingen behandles som overførselsordrer indgået inden tidspunktet for insolvensbehandlings indledning, hvis systemet ikke var klar over, at en sådan behandling var indledt. Det er overladt til national lovgivning at fastlægge, hvorledes systemet får oplysning om indledningen.

Der gøres i betragtning 12 opmærksom på, at regler om, at nettingaftaler er endelige, ikke er til hinder for, at systemer kontrollerer, om de ordrer, der er indgået i systemet, er i overensstemmelse med systemets regler og giver systemet mulighed for at afregne. I betragtning 13 præciseres det ligeledes, at intet i direktivet er til hinder for, at en deltager eller en tredje part i forbindelse med en overførselsordre, som er indgået i et system, kan påberåbe sig en lovhjemlet ret til eller et lovhjemlet krav på omstødelse eller tilbagelevering i tilknytning til den underliggende transaktion, f.eks. i tilfælde af svig eller tekniske fejl, så længe dette ikke medfører tilbageføring af netting eller tilbagekaldelse af overførselsordren i systemet.

2. I artikel 3, stk. 3, som bygger på sidste sætningsled i artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forslag, indeholder den fælles holdning specifikke regler for definitionen af tidspunktet for, at overførselsordren er indgået i et system.
3. For ikke at være til hinder for normal sædvane i nogle medlemsstater hedder det i artikel 4 i den fælles holdning, at medlemsstaterne kan fastsætte, at midler eller værdipapirer, der er disponible på den pågældende deltagers afregningskonto i et afregningsfirma eller i form af en kreditfacilitet, der er bevilget, kan anvendes til at indfri den misligholdende deltagers eventuelle forpligtelser inden for systemet på dagen for insolvensbehandlings indledning.
4. Artikel 5 i den fælles holdning beholder fleksibiliteten i artikel 4 i Kommissionens forslag, således at det er systemets regler, der gælder for tilbagekaldelse af en overførselsordre. Dette gælder både for andre deltagere i et system og for tredje parter. Den del af Europa-Parlamentets ændringsforslag 17, der omhandler tilbagekaldelse af en overførselsordre, er således ikke medtaget i den fælles holdning.

D. Afdeling III — Bestemmelser vedrørende insolvensbehandling (artikel 6, 7 og 8)

1. Som foreslået i Europa-Parlamentets ændringsforslag 21 indfører den fælles holdning en bestemmelse, artikel 6, stk. 1, hvori tidspunktet for indledningen af insolvensbehandlingen fastsættes. For at undgå et »gråt område« mellem det tidspunkt, hvor en afgørelse om at indlede insolvensbehandling træffes, og det tidspunkt, hvor afgørelsen anses for at være »officielt« truffet, fastsætter den fælles holdning tidspunktet for indledningen af insolvensbehandlingen til det tidspunkt, hvor den kompetente retslige eller administrative myndighed afsiger konkursdekretet.

Denne afgørelse vil sandsynligvis, via de elektroniske medier eller på anden måde, blive kendt på markedet meget hurtigt efter, at den er truffet, og den fælles holdning indeholder derfor ingen krav om underretning af offentligheden. For at sikre, at myndighederne altid underrettes omgående om en sådan afgørelse, kræves det dog i artikel 6, stk. 2, i den fælles holdning, at hver medlemsstat vælger en myndighed, som den kompetente retslige eller administrative myndighed, som traf afgørelsen, skal underrette. Det er medlemsstaterne selv, der vælger den myndighed, der skal modtage oplysningen, og som beslutter, hvilke underretningsprocedurer der eventuelt skal indføres på nationalt plan.

På det tidspunkt, hvor den nationale myndighed modtager underretningen, ved den sjældent, om det misligholdende institut er medlem af et eller flere systemer og i bekræftende fald hvor. Artikel 6, stk. 3, i den fælles holdning indeholder derfor et krav om, at den medlemsstat, hvori insolvensbehandlingen er indledt, underretter de øvrige medlemsstater herom. Med henblik på at give medlemsstaterne mulighed for

en vis smidighed, fastsættes det ikke i den fælles holdning, hvilke institutter der skal foretage underretningen, og hvilke der skal modtage den. Kommissionen har påtaget sig at udarbejde en liste baseret på medlemsstaternes oplysninger for at lette underretningen.

For at opnå juridisk klarhed behandler den fælles holdning således spørgsmålet om fastsættelse af tidspunktet for indledningen af insolvensbehandlingen anderledes end Europa-Parlamentets ændringsforslag 21, og dette forslag er ikke medtaget i den fælles holdning.

2. Med henblik på at beskytte systemet mod følgerne af bestemmelser, der gør det muligt, at indledning af insolvensbehandling kan få virkning fra midnat, inden den egentlige indledning af behandlingen, følger artikel 7 i den fælles holdning tanken bag artikel 5 i Kommissionens forslag, således at insolvensbehandling mod en deltager i et system ikke kan have tilbagevirkende kraft for de rettigheder og forpligtelser for en deltager, der følger af dennes deltagelse i et system. Formuleringen er ændret i forhold til Kommissionens forslag for at gøre den mere præcis, og den fælles holdning tager hermed hensyn til tanken bag Europa-Parlamentets ændringsforslag 18.
3. Artikel 8 i den fælles holdning, der følger artikel 6 i Kommissionens forslag, anses for vigtig for at undgå tvivl om, hvilken lovgivning der anvendes, når der indledes insolvensbehandling mod en deltager i et system. Kommissionens forslag henviser til lovgivningen i det land, hvor systemet har hovedsæde, men da den fælles holdning ikke indeholder bestemmelser om, hvor systemet fysisk er beliggende, defineres den lovgivning, som skal anvendes, som den lovgivning, systemet er underlagt, og det er i henhold til artikel 2, litra a), i den fælles holdning den lovgivning, som deltagerne har valgt.

Den fælles holdning medtager således ikke Europa-Parlamentets ændringsforslag 19.

E. Afdeling IV — Sikkerhedsstillelse (artikel 9)

Artikel 9, stk. 1, i den fælles holdning (artikel 7 i Kommissionens forslag) om rettigheder i forbindelse med sikkerhed medtager i det væsentlige Europa-Parlamentets ændringsforslag 20, dog med enkelte ændringer af ordlyden som følge af indførelsen af definitionen på »deltager« og ændringen i direktivets anvendelsesområde, som undgår henvisningen til »pengepolitik«.

Artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forslag udgår, som foreslået af Europa-Parlamentet. I stedet indfører den fælles holdning i artikel 9, stk. 2, en ny bestemmelse, der fastlægger, hvilken lovgivning der skal anvendes, når der stilles værdipapirer som sikkerhed, og når sikkerhedshaverens rettigheder er noteret i et register, på en konto eller i en værdipapircentral, hvoraf det fremgår, at der foreligger ejendomsret til de pågældende værdipapirer eller ret til at få dem udleveret eller overført.

F. Afdeling V — Afsluttende bestemmelser (artikel 10-15)

Artikel 10 i den fælles holdning omhandler visse underretningsprocedurer, der anses for et nødvendigt supplement til definitionen af »system« og »indirekte deltager« i artikel 2 og til underretningskravet i artikel 6, stk. 3.

Artikel 11 i den fælles holdning gør det klart, at det drejer sig om et minimumsdirektiv, og at medlemsstaterne for at beskytte systemerne kan pålægge strengere vilkår end dem, der er fastlagt i dette direktiv.

Til forskel fra Kommissionens forslag kæder artikel 12 i den fælles holdning gennemførelsesdatoen sammen med datoen for direktivets offentliggørelse, da den nøjagtige dato for direktivets vedtagelse endnu ikke kendes.

For at sikre opfølgningen af direktivet følger artikel 13 i den fælles holdning artikel 9 i Kommissionens forslag, hvorefter Kommissionen skal forelægge en rapport om anvendelsen af direktivet for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af forslag til en revision heraf.

G. Betragtningerne

Betragtningerne er tilpasset ændringerne i Kommissionens forslag. Den fælles holdning medtager stort set Europa-Parlamentets ændringsforslag 2 som betragtning 5, omend i en lidt anden affattelse. Konkurskonventionen og forslaget til direktiv om sanering og likvidation af kreditinstitutter hviler på princippet om gensidig anerkendelse af og ikke harmonisering af konkurslovgivningen. Det første sætningsled i ændringsforslag 2 er derfor ikke medtaget i den fælles holdning for ikke at foregribe kommende fællesskabslovgivning. Den fælles holdning medtager ikke Europa-Parlamentets ændringsforslag 3, da Det Europæiske Fællesskab ikke er forpligtet til at tage hensyn til Den Internationale Betalingsbanks anbefalinger.

H. Konklusion

Rådet finder, at alle ændringer af Kommissionens forslag er i overensstemmelse med direktivets formål, som er at mindske systembetingede risici i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og den forstyrrelse af et system, som insolvensbehandlinger mod en deltager i systemet forårsager. Ændringerne af Kommissionens forslag sigter mod at finde en balance mellem behovet for at indføre visse retlige garantier for alle deltagere og tredjeparter og behovet for, at de systemer, der er omfattet af direktivet, kan fungere tilstrækkelig smidigt.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 44/97

fastlagt af Rådet den 16. oktober 1997

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/.../EF af ... om teleterminaludstyr, satellitjordstationsudstyr og gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse

(97/C 375/04)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁽³⁾ og Rådets direktiv 93/97/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende af direktiv 91/263/EØF for så vidt angår satellitjordstationsudstyr⁽⁴⁾ bør kodificeres og samles i én tekst, således at bestemmelserne kan fremtræde klart og rationelt;
- (2) teleterminal- og satellitjordstationsudstyrsektoren udgør en vigtig del af telekommunikationsindustrien, der selv er en af de betydeligste industrisektorer i Fællesskabets økonomi;
- (3) i sin grøn bog om etablering af et fælles marked for teletjenester og -udstyr foreslår Kommissionen, at gennemførelsen af den fulde gensidige anerkendelse af typegodkendelser fremskyndes, da dette er af afgørende betydning for etablering af et konkurrenceorienteret EF-dækkende terminalmarked;

⁽¹⁾ EFT C 204 af 15. 7. 1996, s. 3.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 22. maj 1996 (EFT C 166 af 10. 6. 1996, s. 60), Rådets fælles holdning af 16. oktober 1997 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT L 128 af 23. 5. 1991, s. 1. Direktivet er ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30. 8. 1993, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 290 af 24. 11. 1993, s. 1.

(4) I sin grøn bog om en fælles politik for satellitkommunikation i Det Europæiske Fællesskab foreslår Kommissionen, at der indføres gensidig anerkendelse af typegodkendelser for satellitjordstationsudstyr som en af de vigtigste forudsætninger bl.a. for etablering af et EF-marked for satellitjordstationsudstyr;

(5) i resolution af 30. juni 1988⁽⁵⁾ om etablering af et fælles marked for teletjenester og -udstyr understreger Rådet, at en hovedmålsætning inden for telekommunikationspolitikken er fuld gensidig anerkendelse af typegodkendelse af terminaludstyr på grundlag af fælles europæiske overensstemmelses-specifikationer, som udarbejdes så hurtigt som muligt;

(6) i resolution af 19. december 1991⁽⁶⁾ om etablering af et fælles marked for satellittjenester og -udstyr fastslår Rådet, at et af hovedmålene i satellitkommunikationspolitikken er at harmonisere og liberalisere satellitjordstationsudstyr på en sådan måde, at der tages hensyn til de vilkår, som er nødvendige for opfyldelsen af væsentlige krav;

(7) i beslutning 87/95/EØF⁽⁷⁾ fastsætter Rådet, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres for at fremme standardiseringen i Europa og for at udarbejde og gennemføre standardiseringen i Europa og for at udarbejde og gennemføre standarder inden for informationsteknologi og telekommunikation;

(8) i resolution af 7. maj 1985⁽⁸⁾ fastsætter Rådet bestemmelser om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder;

(9) direktivets anvendelsesområde bør baseres på en så generel definition af udtrykkene »terminaludstyr« og »satellitjordstationsudstyr«, at den tekniske videreudvikling ikke hindres; direktivet omfatter ikke særligt bygget satellitjordstationsudstyr, der indgår i det offentlige jordbaserede telenet; udeluk-

⁽⁵⁾ EFT C 257 af 4. 10. 1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 8 af 14. 1. 1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 36 af 7. 2. 1987, s. 31.

⁽⁸⁾ EFT C 136 af 4. 6. 1985, s. 1.

kes skal bl.a. gatewaysatellitjordstationer, der indgår i større fjernkommunikationsanlæg som led i udbuddet af infrastrukturer (såsom stationer med stor diameter) samt jordstationer til satellitsporing og -kontrol;

(10) direktivet berører ikke bestående særlige eller eksklusive rettigheder i forbindelse med satellitkommunikation, som medlemsstaterne kan bevare i overensstemmelse med fællesskabsretten;

(11) harmoniseringen af markedsføringen af teleterminaludstyr åbner mulighed for, at der kan gennemføres et åbent enhedsmarked; opnåelsen af et avanceret, åbent og transeuropæisk marked for satellitjordstationsudstyr forudsætter ligeledes effektive harmoniserede procedurer for certificering, prøvning, mærkning, kvalitetskontrol og produktovervågning; alternativet til fællesskabslovgivning er, at medlemsstaterne forhandler sig frem til et tilsvarende kompleks af bestemmelser, hvilket ville indebære åbenlyse problemer som følge af de mange organer, der i så fald skulle deltage i de forskellige bilaterale forhandlinger; dette ville ikke kunne gennemføres hurtigt og effektivt, og målsætningen for den foreslåede foranstaltning kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne; for et EF-direktiv taler derimod, at denne lovgivningsform flere gange i bl.a. telekommunikationssektoren har vist sig at være praktisk, hurtig og effektiv; den tilsigtede målsætning kan derfor bedst realiseres på fællesskabsplan;

(12) som undtagelse fra en af de grundlæggende EF-regler, nemlig princippet om frie varebevægelser, er det i fællesskabsbestemmelserne i deres nuværende udformning fastsat, at hindringer for samhandelen mellem medlemsstaterne, der skyldes forskelle i de nationale lovgivninger vedrørende markedsføring af produkter, må accepteres, når dette anses som nødvendigt for at tilgodese ufravigelige krav; harmoniseringen af lovgivningerne skal derfor i dette tilfælde kun omfatte de forskrifter, der er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav i forbindelse med teleterminaludstyr og satellitjordstationsudstyr; disse krav skal træde i stedet for de pågældende nationale krav, fordi de er væsentlige;

(13) de væsentlige krav skal opfyldes for at varetage almenhedens interesse; disse krav skal anvendes under hensyntagen til det teknologiske stade på fremstillingstidspunktet samt de økonomiske forhold;

(14) Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser⁽¹⁾ og Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽²⁾ finder også anvendelse inden for telekommunikation og informationsteknologi;

(15) direktiv 73/23/EØF dækker generelt også personers sikkerhed;

(16) i Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet⁽³⁾ er der fastlagt harmoniserede procedurer for beskyttelse af udstyr mod elektromagnetiske forstyrrelser, og der er fastlagt beskyttelseskrav samt procedurer for inspektion heraf; de generelle krav i direktiv 89/336/EØF gælder bl.a. for telekommunikations- og informationsteknologi samt for satellitjordstationsudstyr; krav vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet omfattes af nærværende direktiv i den udstrækning, hvor de er specifikke for teleterminaludstyr og for satellitjordstationsudstyr;

(17) hvad angår de væsentlige krav og for at gøre det lettere for fabrikanterne at godtgøre, at disse krav er overholdt, bør der på europæisk niveau foreligge harmoniserede standarder for at varetage almenhedens interesse i forbindelse med terminaludstyrs konstruktion og fremstilling og for at muliggøre kontrol med, at disse krav er overholdt; sådanne harmoniserede europæiske standarder, der udarbejdes af privatretlige organer, bør bevare deres ikke-bindende status; i denne forbindelse anerkendes Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) og Det Europæiske Institut for Standardisering inden for Telekommunikationssektoren (ETSI) som organer med beføjelse til at vedtage harmoniserede standarder; i dette direktiv forstås ved en harmoniseret standard en teknisk specifikation (europæisk standard eller harmoniseringsdokument), som er vedtaget af et af disse organer efter mandat fra Kommissionen i

⁽¹⁾ EFT L 77 af 26. 3. 1973, s. 29. Direktivet er ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30. 8. 1993, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/10/EF (EFT L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

⁽³⁾ EFT L 139 af 23. 5. 1989, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30. 8. 1993, s. 1).

- overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 83/189/EØF samt i henhold til ovennævnte generelle retningslinjer;
- (18) hvad angår de væsentlige krav for, hvorledes udstyr skal kunne fungere sammen med offentlige telenet, og i begrundede tilfælde gennem sådanne net, er det generelt kun muligt at opfylde sådanne krav ved anvendelse af entydige tekniske løsninger; disse løsninger skal derfor være bindende;
- (19) forslag til fælles tekniske forskrifter udarbejdes i almindelighed på basis af harmoniserede standarder og, for at sikre passende teknisk koordinering på et bredt europæisk grundlag, på basis af yderligere konsultationer, især med Komitéen for Anvendelse af Tekniske Henstillinger (TRAC);
- (20) hvad grænsefladen til det rumbaserede system angår, kan satellitjordstationsudstyr være bygget til kun at kunne sende radiokommunikationssignaler, til både at kunne sende og modtage radiokommunikationssignaler eller til kun at kunne modtage radiokommunikationssignaler;
- (21) hvad den jordbaserede grænseflade angår, gælder det, at satellitjordstationsudstyr enten er beregnet til eller ikke er beregnet til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet;
- (22) satellitters og andre rumbaserede systemers baner er en naturligt begrænset ressource, uanset om der er tale om geostationære baner, jordnære baner eller elliptiske baner;
- (23) udnyttelsen af banerressourcerne sker i forening med udnyttelsen af radiofrekvensspektret, som også er en naturligt begrænset ressource; transmitterende satellitjordstationsudstyr udnytter begge disse ressourcer;
- (24) det er vigtigt for udviklingen af europæisk satellitkommunikation, at banerressourcerne og radiofrekvensspektret udnyttes effektivt, og at skadelig interferens mellem rumbaserede og jordbaserede kommunikationssystemer, herunder andre tekniske systemer, undgås; Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) opstiller kriterier for effektiv udnyttelse af banerressourcerne og for radiokoordinationen, så det sikres, at de rumbaserede og jordbaserede systemer kan fungere samtidig, uden at det resulterer i unødige interferens;
- (25) harmonisering af vilkårene for markedsføring af satellitjordstationsudstyr vil sikre en effektiv udnyttelse af banerressourcerne og radiofrekvensspektret samt bidrage til, at skadelig interferens mellem rumbaserede og jordbaserede kommunikationssystemer og andre tekniske systemer undgås;
- (26) hvis banerressourcerne og radiofrekvensspektret skal udnyttes på en sådan måde, at de væsentlige krav opfyldes, og hvis skadelig interferens mellem rumbaserede og jordbaserede kommunikationssystemer og andre tekniske systemer skal undgås, er der generelt set kun én mulighed, nemlig at anvende særlige tekniske løsninger; det er derfor nødvendigt med fælles tekniske forskrifter;
- (27) satellitjordstationsudstyr, der kan anvendes til at sende eller til både at sende og modtage radiokommunikationssignaler, kan ud over de i dette direktiv fastsatte bestemmelser også være omfattet af tilladelsesordninger;
- (28) satellitjordstationsudstyr, der kun kan anvendes til at modtage radiokommunikationssignaler, kan ikke underkastes tilladelsesordninger, men alene bestemmelserne i dette direktiv, medmindre de er beregnet til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, jf. grønbogen om satellitkommunikation i EF; anvendelse af sådant satellitjordstationsudstyr skal ske i overensstemmelse med nationale forskrifter, der er forenelige med EF-lovgivningen;
- (29) det er af afgørende betydning at sikre, at de bemyndigede organer er af høj standard i hele Fællesskabet og opfylder minimumskriterier om kompetence, uvildighed samt økonomisk og anden uafhængighed af kunderne;
- (30) for at Kommissionen kan varetage de opgaver, der påhviler den, bør den bistås af et godkendelsesudvalg for terminaludstyr (ACTE), der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand;
- (31) repræsentanter for teleselskaberne, brugerne, forbrugere, fabrikanterne, tjenesteudbydere og fagforeningerne bør have ret til at blive hørt;
- (32) ACTE bør indgå i et nært samarbejde med de relevante udvalg, der beskæftiger sig med tilladelsesprocedurerne for satellitnet og -tjenester;
- (33) det ansvar, som medlemsstaterne har på deres eget område for sikkerhed, sundhed og andre aspekter, der omfattes af de væsentlige krav, bør anerkendes i en beskyttelsesklausul vedrørende passende beskyttelsesprocedurer på EF-plan;
- (34) træffes der beslutning i medfør af dette direktiv, skal den, som beslutningen er rettet til, underrettes om årsagerne hertil og om foreliggende klagemuligheder;
- (35) der er behov for overgangsordninger, så fabrikanterne får den nødvendige tid til at tilpasse udform-

ningen og fremstillingen af satellitjordstationsudstyr til de fælles tekniske forskrifter; for at opnå den nødvendige fleksibilitet bør overgangsordningerne udformes efter de konkrete tilfælde; de nødvendige overgangsbestemmelser fastsættes i de fælles tekniske forskrifter;

- (36) europæiske fabrikanter bør sikres reel tilsvarende adgang til tredjelandes markeder, navnlig USA's og Japans, fortrinsvis ved multilaterale forhandlinger inden for Verdenshandelsorganisationen (WTO),

selv om bilaterale forhandlinger mellem Fællesskabet og tredjelande også kan bidrage til denne proces;

- (37) nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag X, del B, anførte gennemførelsesfrister —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

INDHOLDSFORTEGNELSE

	<i>Side</i>
Artikel 1 — Anvendelsesområde og definitioner	52
Afsnit I: Teleterminaludstyr	52
Afsnit II: Satellitjordstationsudstyr	55
Afsnit III: Fælles bestemmelser	58
Bilag I: EF-typeafprøvning	60
Bilag II: Typeoverensstemmelse	62
Bilag III: Kvalitetsstyring af produktionen	63
Bilag IV: Fuld kvalitetsstyring	65
Bilag V: Minimumskriterier som medlemslandene skal lægge til grund ved udpegelse af bemyndigede organer i henhold til artikel 11, stk. 1	67
Bilag VI: Mærkning til anbringelse på udstyr, jf. artikel 12, stk. 1	68
Bilag VII: Mærkning til anbringelse på udstyr, jf. artikel 12, stk. 4	68
Bilag VIII: Model til mærkning som nævnt i artikel 3, stk. 1	69
Bilag IX: EF-procedure for intern fabrikationskontrol	70
Bilag X: Del A — Ophævede direktiver og bestemmelser	71
Del B — Liste over gennemførelsesfrister til national lovgivning	71
Bilag XI: Sammenligningstabel	72

Artikel 1

Anvendelsesområde og definitioner

1. Dette direktiv finder anvendelse på teleterminaludstyr og satellitjordstationsudstyr.

2. I dette direktiv forstås ved:

— »offentlige telenet«: den offentlige telekommunikationsinfrastruktur, der giver mulighed for at transmittere signaler mellem bestemte nettermineringspunkter ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, optiske medier eller andre elektromagnetiske midler

— »teleterminaludstyr«: udstyr, der er bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet, dvs. til

a) direkte at blive tilsluttet et termineringspunkt i et offentligt telenet, eller

b) at kunne fungere sammen med et offentligt telenet ved direkte eller indirekte tilslutning til et termineringspunkt i et offentligt telenet

med henblik på at sende, behandle eller modtage informationer.

Tilslutningssystemet kan være et kabelsystem, radiosystem, optisk system eller et andet elektromagnetisk system

— »teknisk specifikation«: en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger karakteristika for et produkt, som f.eks. kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder terminologiske forskrifter for varen, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning og etikettering

— »standard«: en teknisk specifikation, som er vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse ikke er obligatorisk

— »satellitjordstationsudstyr«: udstyr, som kan anvendes til kun at sende eller til både at sende og modtage eller til kun at modtage radiokommunikationssignaler, som formidles via satellit eller andre rumbaserede systemer, dog med undtagelse af særligt satellitjordstationsudstyr, der er bestemt til at blive anvendt som en del af en medlemsstats offentlige telenet

— »jordbaseret tilslutning til de offentlige telenet«: en tilslutning til det offentlige telenet, som ikke omfatter noget rumsegment.

AFSNIT I

TELETERMINALUDSTYR

Kapitel 1

Markedsføring og fri omsætning

Artikel 2

Det formål, udstyret er bestemt til, angives af fabrikanten eller leverandøren. Terminaludstyr som defineret i artikel 1, stk. 2, andet led, der anvender et tilslutningssystem, som benytter radiofrekvensspektret, formodes imidlertid at være bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet.

Artikel 3

1. Uanset artikel 1 og 2 skal udstyr, som kan tilsluttes offentlige telenet, men som ikke er bestemt til et sådant formål, være ledsaget af en erklæring fra fabrikanten eller leverandøren, hvortil modellen findes i bilag VIII, og af brugsanvisningen. Når udstyret markedsføres første gang, skal en genpart af denne dokumentation indgives til det bemyndigede organ, jf. artikel 11, stk. 1, i den medlemsstat, hvor den første markedsføring sker. Desuden skal sådant udstyr være underkastet bestemmelserne i artikel 12, stk. 4.

2. Fabrikanten eller leverandøren skal én gang på anmodning af et bemyndiget organ, jf. artikel 11, stk. 1, på basis af udstyrets relevante tekniske karakteristika, funktion og det markedssegment, det er bestemt til, kunne godtgøre udstyrets anvendelsesformål.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres og ibrugtages terminaludstyr, hvis det er forsynet med den i artikel 12 omhandlede CE-mærkning, som viser, at det er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, herunder de i kapitel II omhandlede procedurer for overensstemmelsesvurdering, når det er korrekt installeret og vedligeholdt, samt anvendes til det tilsigtede formål.

2. Medlemsstaterne træffer ligeledes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udstyr som nævnt i artikel 3 kun markedsføres og får lov til at blive på markedet, hvis det opfylder kravene i dette direktiv og ikke må

tilsluttes det offentlige telenet, jf. artikel 1, stk. 2, første led.

3. Medlemsstaterne træffer ligeledes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at terminaludstyr eller udstyr som nævnt i artikel 3 frakobles det offentlige telenet, hvis det ikke anvendes til det tilsigtede formål. Medlemsstaterne kan desuden træffe alle nødvendige foranstaltninger efter national ret til at hindre, at terminaludstyr, der ikke anvendes i overensstemmelse med det tilsigtede formål, tilsluttes det offentlige telenet.

4.a) Når terminaludstyr omfattes af andre direktiver, der vedrører andre aspekter, og som foreskriver CE-mærkning, angiver denne mærkning, at udstyret ligeledes formodes at opfylde bestemmelserne i disse andre direktiver.

b) Hvis fabrikanten i henhold til et eller flere af disse direktiver kan vælge, hvilken ordning han vil anvende i en overgangsperiode, viser »CE-mærkningen« imidlertid kun, at terminaludstyret opfylder de direktiver, som fabrikanten anvender. I så fald skal referencerne vedrørende disse direktiver, som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, anføres på de dokumenter, vejledninger eller instruktioner, som kræves i henhold til disse direktiver, og som ledsager det pågældende terminaludstyr.

Artikel 5

Terminaludstyr skal opfylde følgende væsentlige krav:

- a) brugersikkerhed, for så vidt dette krav ikke er indeholdt i direktiv 73/23/EØF. I nærværende direktiv omfatter de væsentlige krav personers sikkerhed på samme måde som i direktiv 73/23/EØF
- b) sikkerhed for de ansatte i de selskaber, der driver de offentlige telenet, for så vidt dette krav ikke er indeholdt i direktiv 73/23/EØF
- c) krav om elektromagnetisk kompatibilitet, for så vidt de specifikt gælder terminaludstyr
- d) beskyttelse af det offentlige telenet mod skade
- e) når det er relevant, effektiv anvendelse af radiofrekvensspektret

f) terminaludstyret skal kunne fungere sammen med offentligt telenetudstyr hvad angår opkobling, ændring, taksering, opretholdelse og nedkobling af fysiske eller virtuelle forbindelser

g) terminaludstyret skal kunne fungere sammen med andet terminaludstyr via det offentlige telenet i begrundede tilfælde.

Ved begrundede tilfælde forstås de tilfælde, hvor terminaludstyret understøtter

- i) en reserveret tjeneste efter fællesskabslovgivningen, eller
- ii) en tjeneste, for hvilken Rådet har besluttet, at den skal dække hele Fællesskabet.

Kravene om, at sådant terminaludstyr skal kunne fungere sammen med andet terminaludstyr, fastlægges efter proceduren i artikel 29. Derudover kan Kommissionen efter hørings af repræsentanter for de organer, der er nævnt i artikel 28, stk. 3, og under behørig hensyntagen til resultatet af denne høring, foreslå, at dette væsentlige krav anerkendes som berettiget for andet terminaludstyr efter proceduren i artikel 29.

Artikel 6

Medlemsstaterne hindrer ikke, at terminaludstyr, som opfylder dette direktivs bestemmelser, markedsføres, omsættes og anvendes på deres område.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne forudsætter, at de væsentlige krav, jf. artikel 5, litra a) og b), er opfyldt for så vidt angår terminaludstyr, som opfylder de nationale standarder, der gennemfører de relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Medlemsstaterne offentliggør sådanne nationale standarders referencer.

2. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 29:

— som et første skridt foranstaltninger til klarlæggelse af, hvilken type terminaludstyr der skal omfattes af fælles tekniske forskrifter, samt den dertil hørende erklæring om anvendelsesområdet for disse forskrifter med henblik på deres fremsendelse til vedkommende standardiseringsorganer

— som andet skridt de tilsvarende harmoniserede standarder eller dele deraf, når vedkommende standardiseringsorganer har udarbejdet dem, til gennemførelse af de væsentlige krav, jf. artikel 5, litra c)-g). Stan-

darderne skal ændres til bindende fælles tekniske forskrifter, hvis referencer skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 8

Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de harmoniserede standarder, jf. artikel 7, ikke fuldt ud opfylder de væsentlige krav, jf. artikel 5, eller overskrider dem, indbringer Kommissionen eller medlemsstaten sagen for det udvalg, der er nævnt i artikel 28, og redegør for årsagerne hertil. Udvalget afgiver hurtigst muligt udtalelse.

På baggrund af udvalgets udtalelse og efter høring af det stående udvalg, der er nedsat ved direktiv 83/189/EØF, meddeler Kommissionen medlemsstaterne, om det er nødvendigt at lade referencerne til disse standarder og andre tilknyttede tekniske forskrifter udgå af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og den træffer de nødvendige foranstaltninger til at korrigere mangler i standarderne.

Artikel 9

1. Konstaterer en medlemsstat, at terminaludstyr, der er mærket som anført i kapitel III, ikke opfylder de relevante væsentlige krav, når det anvendes korrekt og til det af fabrikanten tilsigtede formål, skal den træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at sådanne produkter trækkes tilbage fra markedet, eller at deres markedsføring forbydes eller begrænses.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om sådanne foranstaltninger og anfører grundene til beslutningen, herunder særligt om produktet ikke opfylder de væsentlige krav på grund af:

- a) ukorrekt anvendelse af de harmoniserede standarder eller fælles tekniske forskrifter, jf. artikel 7
- b) mangler ved selve de harmoniserede standarder eller fælles tekniske forskrifter, jf. artikel 7.

2. Kommissionen hører hurtigst muligt de berørte parter. Hvis Kommissionen efter en sådan høring finder, at en foranstaltning efter stk. 1 er berettiget, giver den straks den medlemsstat, som har truffet foranstaltningen, samt de øvrige medlemsstater underretning herom. Hvis den i stk. 1 nævnte beslutning begrundes med, at der er mangler ved de harmoniserede standarder eller fælles tekniske forskrifter, forelægger Kommissionen efter høring af de berørte parter sagen for det i artikel 28

nævnte udvalg inden to måneder, hvis den medlemsstat, der har truffet foranstaltningerne, har til hensigt at opretholde dem, og indleder proceduren efter artikel 8.

3. Hvis terminaludstyr, der ikke opfylder de relevante væsentlige krav, er forsynet med CE-mærkning, træffer den kompetente medlemsstat de fornødne foranstaltninger over for den, der har påsat mærkningen, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen holder medlemsstaterne underrettet om forløbet og resultatet af proceduren.

Kapitel II

Overensstemmelsesvurdering

Artikel 10

1. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant kan vælge, om terminaludstyr skal underkastes en EF-typeafprøvning, jf. bilag I, eller en EF-overensstemmelseserklæring, jf. bilag IV.

2. I forbindelse med EF-typeafprøvning, jf. bilag I, skal der afgives en erklæring efter procedurerne i bilag II eller III for EF-overensstemmelseserklæringer.

3. Dokumenter og korrespondance vedrørende de procedurer, der henvises til i denne artikel, skal udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor den nævnte procedure gennemføres, eller på et sprog, som det bemyndigede organ kan acceptere.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke i Fællesskabet etablerede organer de har udpeget til at udføre certificering, produktkontrol og dertil knyttede overvågningsopgaver som led i procedurerne i artikel 10, samt hvilke identifikationsnumre Kommissionen har tildelt disse organer.

Medlemsstaterne anvender minimumskriterierne i bilag V ved udpegelsen af sådanne organer. Organer, der opfylder de kriterier, som er fastsat i de relevante harmoniserede standarder, formodes at opfylde kriterierne i bilag V.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de i Fællesskabet etablerede prøvningslaboratorier, som de har udpeget til at udføre prøvninger som led i procedurerne i artikel 10. De bemyndigede organer anvender de kriterier, som er fastsat i de pågældende dele af de relevante harmoniserede standarder, ved udpegelsen af sådanne laboratorier.

3. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over de bemyndigede organer sammen med deres identifikationsnummer og en liste over prøvningslaboratorierne samt de opgaver, som de er udpeget til at udføre, og sørger for, at listerne ajourføres.

4. En medlemsstat, som har udpeget et bemyndiget organ eller et prøvningslaboratorium efter stk. 1 eller 2, skal annullere udpegelsen, hvis det bemyndigede organ eller prøvningslaboratoriet ikke længere opfylder de relevante kriterier for udpegelse.

Den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og trækker bemyndigelsen tilbage. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen finder, at et bemyndiget organ eller et prøvningslaboratorium, som er udpeget af en medlemsstat, ikke opfylder de relevante kriterier, forelægges sagen for det i artikel 28 nævnte udvalg, som afgiver udtalelse inden tre måneder; på baggrund af udvalgets udtalelse underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om enhver ændring, som er nødvendig, for at det bemyndigede organ eller prøvningslaboratoriet kan bevare deres anerkendte status.

5. For at gøre det lettere at konstatere, om terminaludstyr opfylder de tekniske forskrifter og standarder, skal de bemyndigede organer anerkende dokumentation udstedt af relevante organer i tredjelande, når der mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland er indgået aftaler herom på et for begge parter tilfredsstillende grundlag.

6. Når de bemyndigede organer udsteder en EF-typeafprøvningsattest, jf. bilag I, efterfulgt af det relevante dokument, jf. bilag II eller III, eller en afgørelse om kvalitetsstyringsvurdering, jf. bilag IV, udsteder de samtidig en administrativ godkendelse af, at det pågældende terminaludstyr må tilsluttes det offentlige telenet.

Kapitel III

CE-mærkning og påskrifter

Artikel 12

1. Terminaludstyr, som er i overensstemmelse med dette direktiv, forsynes med CE-mærkning, der består af bogstaverne CE, efterfulgt af identifikationsnummeret for det bemyndigede organ, der deltager i produktionskontrolfasen, og et symbol, der angiver, at udstyret er bestemt og egnet til at blive tilsluttet det offentlige telenet. I bilag VI er anført den grafiske udformning af CE-mærkningen samt de supplerende angivelser.

2. Det er forbudt at anbringe mærkning, som kan vildlede tredjemand med hensyn til betydningen eller udformningen af den CE-mærkning, der er anført i bilag VI og VII. Enhver anden mærkning kan anbringes på udstyret, forudsat at dette ikke gør CE-mærkningen mindre synlig eller letlæselig.

3. Terminaludstyr skal af fabrikanten identificeres ved hjælp af type, parti- og/eller serienumre og navnet på den fabrikant og/eller leverandør, der er ansvarlig for dets markedsføring.

4. Fabrikanter eller leverandører af udstyr, som markedsfører udstyr som nævnt i artikel 3, skal anbringe mærket i bilag VII efter bogstaverne CE som anført i bilag VI og på sådan måde, at det visuelt udgør en integrerende del af den samlede mærkning.

Artikel 13

Med forbehold af artikel 9

- a) er fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant — hvis en medlemsstat konstaterer, at CE-mærkningen er blevet anbragt uberettiget — forpligtet til at sørge for, at produktet bringes til at opfylde bestemmelserne om CE-mærkning, og at overtrædelsen bringes til ophør på de betingelser, som medlemsstaten har fastsat
- b) skal medlemsstaten, hvis produktet fortsat ikke opfylder kravene, træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde markedsføring af det pågældende produkt eller sikre, at det trækkes tilbage fra markedet efter proceduren i artikel 9.

AFSNIT II

SATELLITJORDSTATIONSUDSTYR

Kapitel I

Markedsføring og fri omsætning

Artikel 14

Det påhviler fabrikanter eller leverandører af satellitjordsstationsudstyr at afgive erklæring om, hvorvidt udstyret enten er bestemt til eller ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at satellitjordstationsudstyr, der kun modtager signaler, og som ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, kun kan markedsføres og tages i brug og anvendes på deres område i overensstemmelse med nationale retsfor skrifter, som er forenelige med EF-lovgivningen, hvis det opfylder kravene i dette direktiv, når det er korrekt installeret og vedligeholdt og anvendes til det tilsigtede formål.

Anvendelsen skal være i overensstemmelse med enhver national retsfor skrift, der er forenelig med EF-lovgivningen, og som begrænser brugen til modtagelse af tjenesteydelser, der er bestemt til denne bruger.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at andet satellitjordstationsudstyr kun markedsføres, hvis det opfylder kravene i dette direktiv, når det er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendes til det tilsigtede formål. Anvendelse af sådant udstyr kan underkastes tilladelsesordninger i overensstemmelse med EF-lovgivningen.

3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at satellitjordstationsudstyr, der ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, ikke tilsluttes det offentlige telenet.

4. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at satellitjordstationsudstyr, der ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, frakobles det offentlige telenet.

Medlemsstaterne træffer endvidere alle nødvendige foranstaltninger efter national ret til at hindre en jordbaseret tilslutning af sådant udstyr til det offentlige telenet.

Artikel 16

Medlemsstaterne må ikke hindre den frie omsætning og markedsføring af satellitjordstationsudstyr, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 17

1. Satellitjordstationsudstyr skal opfylde samme væsentlige krav som de i artikel 5 fastsatte.

2. I nærværende direktiv omfatter de væsentlige krav i artikel 5, litra a), personers sikkerhed på samme måde som i direktiv 73/23/EØF.

3. Hvad angår satellitjordstationsudstyr, der kan sende eller både kan sende og modtage, skal det væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 5, litra e), om effektiv udnyttelse af radiofrekvensspektret, forstås således, at det også omfatter en effektiv udnyttelse af baneressourcerne og undgåelse af skadelig interferens mellem rumbaserede og jordbaserede kommunikationssystemer og andre tekniske systemer.

4. Hvad angår satellitjordstationsudstyr, skal kravene til elektromagnetisk kompatibilitet, for så vidt de specifikt gælder satellitjordstationsudstyr, være underlagt det væsentligt krav, der er fastlagt i artikel 5, litra c).

5. Satellitjordstationsudstyr skal opfylde det væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 5, litra f), hvoraf det fremgår, at satellitjordstationsudstyr skal kunne fungere sammen med det offentlige telenet.

6. Satellitjordstationsudstyr skal opfylde det væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 5, litra g), hvoraf det fremgår, at satellitjordstationsudstyr i begrundede tilfælde skal kunne fungere sammen via det offentlige telenet.

Ved begrundede tilfælde forstås tilfælde, hvor satellitjordstationsudstyr kan anvendes til og er bestemt til at understøtte en tjeneste, som Rådet har besluttet skal være til rådighed i hele Fællesskabet; de nærmere krav i forbindelse med denne driftskompatibilitet fastlægges efter proceduren i artikel 29.

7. Uanset stk. 1, 5 og 6 er der intet krav om, at satellitjordstationsudstyr, der ikke er bestemt til tilslutning til det offentlige telenet, skal opfylde de væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 5, litra b), d), f) og g).

Artikel 18

1. Medlemsstaterne forudsætter, at de væsentlige krav, som er nævnt i artikel 5, litra a) og b), er opfyldt for så vidt angår satellitjordstationsudstyr, når udstyret opfylder de nationale standarder, der gennemfører de relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Medlemsstaterne offentliggør sådanne nationale standarders referencer.

2. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 29:

— som et første skridt foranstaltninger til klarlæggelse af, hvilken type satellitjordstationsudstyr der skal omfattes af fælles tekniske forskrifter, samt den dertil hørende erklæring om anvendelsesområdet for disse forskrifter med henblik på deres fremsendelse til vedkommende standardiseringsorganer

— som andet skridt de tilsvarende harmoniserede standarder eller dele deraf, når vedkommende standardi-

seringsorganer har udarbejdet disse, til gennemførelse af de væsentlige krav, jf. artikel 17, stk. 3-6. Standarderne vil blive ændret til bindende fælles tekniske forskrifter, hvis referencer skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 19

Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de harmoniserede standarder, som er nævnt i artikel 18, ikke fuldt ud opfylder eller overskrider de væsentlige krav, som omhandles i artikel 17, anvendes samme hørings- og underrettningsprocedure som i artikel 8.

Artikel 20

1. Konstaterer en medlemsstat, at satellitjordstationsudstyr, der er mærket som anført i kapitel III, ikke opfylder de relevante væsentlige krav, når det anvendes korrekt og til det af fabrikanten tilsigtede formål, anvendes samme foranstaltninger, informations- og høringsprocedurer som i artikel 9, stk. 1, 2 og 4.

2. Konstateres det, at satellitjordstationsudstyr, der er forsynet med CE-mærkning, ikke opfylder de relevante væsentlige krav, træffer den kompetente medlemsstat de fornødne foranstaltninger over for den, der har påsat mærkningen. Der anvendes samme underrettningsprocedure som i artikel 9, stk. 3 og 4.

Kapitel II

Overensstemmelsesvurdering

Artikel 21

1. Alt satellitjordstationsudstyr, der kan sende eller både sende og modtage, skal underkastes alle bestemmelserne om overensstemmelsesvurdering i artikel 10, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med de heri angivne valgmuligheder for fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.

2. Med hensyn til kravene til sprog gælder samme procedure som fastlagt i artikel 10, stk. 3.

Artikel 22

Satellitjordstationsudstyr, der kun kan modtage, og som er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, er — for så vidt angår den jordbaserede grænseflade — underlagt bestemmelserne om overensstemmelsesvurdering i artikel 21, stk. 1, og — for så vidt angår de øvrige elementer — underlagt enten bestemmelserne i artikel 21, stk. 1, eller den i bilag IX fastlagte EF-procedure for intern fabrikationskontrol.

Artikel 23

Satellitjordstationsudstyr, der kun kan modtage, og som ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, er underlagt enten bestemmelserne i artikel 21, stk. 1, eller den i bilag IX fastlagte EF-procedure for intern produktionskontrol.

Artikel 24

Ud over bestemmelserne i artikel 21, 22 og 23 gælder, at satellitjordstationsudstyr, som ikke er bestemt til tilslutning til det offentlige telenet, skal ledsages af en erklæring fra fabrikanten eller leverandøren, som skal udstedes og fremsendes efter de samme procedurer som dem, der er fastlagt i artikel 3 og i bilag VIII.

Artikel 25

Hvad angår satellitjordstationsudstyr, anvendes den samme procedure for bemyndigede organer og prøvningslaboratorier som de procedurer, der er fastlagt i artikel 11 og i bilag V.

Kapitel III

CE-overensstemmelsesmærkning og påskrifter

Artikel 26

1. Satellitjordstationsudstyr, som er i overensstemmelse med dette direktiv, forsynes med CE-mærkning, der består af bogstaverne »CE«, efterfulgt af identifikationsnummeret for det ansvarlige bemyndigede organ og i givet fald af et symbol, der viser, at udstyret er bestemt til og egnet til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet. Bogstaverne »CE«, identifikationsnummeret og symbolet er vist i bilag VI.

2. Det er forbudt at anbringe mærker, der kan forveksles med den i stk. 1 nævnte CE-mærkning.

3. Satellitjordstationsudstyr skal af fabrikanten identificeres ved hjælp af type, parti- og/eller serienummer og navnet på den fabrikant og/eller leverandør, der er ansvarlig for dets markedsføring.

4. Uanset stk. 1 forsynes satellitjordstationsudstyr, der kun kan modtage, som ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, og som er underlagt de i bilag IX fastlagte EF-procedurer for intern produktionskontrol, med CE-mærkningen, der består af bogstaverne »CE«.

Artikel 27

Hvis det konstateres, at den i artikel 26, stk. 1, nævnte mærkning er foretaget på satellitjordstationsudstyr:

- som ikke er i overensstemmelse med en godkendt type, eller
- som er i overensstemmelse med en godkendt type, men som ikke opfylder de herfor gældende væsentlige krav

eller hvis fabrikanten ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler ham efter den relevante EF-overensstemmelseserklæring, finder proceduren i artikel 13 anvendelse.

AFSNIT III

FÆLLES BESTEMMELSER

Kapitel I

Udvalg

Artikel 28

1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Udvalget benævnes Godkendelsesudvalget for Terminaludstyr (ACTE).

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, og i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

3. Kommissionen hører periodisk repræsentanterne for teleselskaberne, brugerne, forbrugerne, fabrikanterne, tjenesteudbydere og fagforeningerne og underretter udvalget om resultatet heraf med henblik på at tage behørigt hensyn hertil.

Artikel 29

1. Uanset artikel 28, stk. 1 og 2, skal nedenstående procedure anvendes på spørgsmål, der er omfattet af artikel 5, litra g), artikel 7, stk. 2, artikel 17, stk. 6, og artikel 18, stk. 2.

2. Kommissionens repræsentant forelægger det udvalg, der er nedsat ved artikel 28, et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, jf. artikel 5, litra g), artikel 7, stk. 2, artikel 17, stk. 6, og artikel 18, stk. 2. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3.a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Kapitel II

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 30

1. Hvert andet år udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, herunder de fremskridt, som er gjort med udarbejdelsen af de relevante harmoniserede standarder og disses omdannelse til tekniske specifikationer, samt ethvert problem, som er opstået under gennemførelsen. Rapporten skal også redegøre for udvalgets virksomhed og vurdere de fremskridt, som er gjort hen imod et åbent og frit marked for terminaludstyr på fællesskabsplan i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 5.

2. Når Kommissionen forelægger de udkast til foranstaltninger om fælles tekniske forskrifter, som er nævnt i artikel 18, stk. 2, skal den sikre, at der efter behov indsættes overgangsbestemmelser i udkastene til foranstaltninger.

Artikel 31

Artikel 10, stk. 5 i direktiv 89/336/EØF finder ikke anvendelse på udstyr, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 32

1. Enhver typegodkendelse, som medlemsstaterne har meddelt i overensstemmelse med direktiv 86/361/EØF⁽¹⁾, kan forblive gyldig efter medlemsstaternes lovgivning i henhold til de gyldighedskriterier, der gjaldt for den oprindelige godkendelse.

2. Foranstaltninger, der er vedtaget efter direktiv 86/361/EØF, skal forelægges udvalget efter proceduren i artikel 29 med henblik på eventuel omdannelse til fælles tekniske forskrifter.

Artikel 33

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 34

1. De i bilag X, del A, anførte direktiver og bestemmelser ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag X, del B, anførte gennemførelsesfrister berøres heraf.

2. Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag XI anførte sammenligningstabel.

Artikel 35

Nærværende direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 36

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i . . .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EFT L 217 af 5. 8. 1986, s. 21. Direktivet er ophævet ved direktiv 91/263/EØF.

BILAG I

EF-TYPEAFPRØVNING

1. EF-typeafprøvningen er den del af proceduren, hvorved et bemyndiget organ konstaterer og attesterer, at terminaludstyr, som er repræsentativt for den planlagte produktion, opfylder de krav i direktivet, der gælder for det.
2. Anmodning om EF-typeafprøvninger indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant til et bemyndiget organ efter eget valg.

Anmodningen skal omfatte:

- fabrikantens navn og adresse og, hvis anmodningen indgives af den pågældendes repræsentant, desuden dennes navn og adresse
- en skriftlig erklæring om, at den samme anmodning ikke er indgivet til et andet bemyndiget organ
- den tekniske dokumentation, jf. punkt 3.

Ansøgeren stiller et repræsentativt eksemplar af den pågældende produktion, i det følgende benævnt »type«⁽¹⁾, til rådighed for det bemyndigede organ. Det bemyndigede organ kan anmode om yderligere eksemplarer, hvis afprøvningsprogrammet nødvendiggør det.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om produktet opfylder de væsentlige krav, der gælder for det. Den skal i det omfang, det er relevant for en sådan vurdering, omfatte produktets konstruktion, fremstilling og funktion.

Den tekniske dokumentation skal eksempelvis indeholde følgende oplysninger, for så vidt som de er relevante for vurderingen:

- en generel beskrivelse af typen, der er tilstrækkelig til at identificere produktet, fortrinsvis ved hjælp af fotografier
- konstruktionstegninger og fremstillingstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
- de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og lister og produktets funktion
- en liste over de standarder, der omhandles i artikel 7, og som helt eller delvis finder anvendelse, samt beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde direktivets væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i artikel 7, stk. 1, nævnte standarder ikke er anvendt
- resultatet af udførte forsøg, osv.
- prøvningsrapporter
- anbefalet brugerinformation eller instruktionsbog.

4. *Det bemyndigede organ*

- 4.1. undersøger den tekniske dokumentation, kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne, og fastslår, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de i artikel 7, stk. 1, nævnte standarder, samt hvilke elementer der er konstrueret, uden at de relevante bestemmelser i disse standarder er blevet anvendt
- 4.2. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om fabrikantens løsninger opfylder de væsentlige krav i direktivet, der er nævnt i artikel 5, litra a) og b)
- 4.3. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om typen opfylder de relevante fælles tekniske forskrifter, der omhandles i artikel 7, stk. 2

⁽¹⁾ En type kan dække over flere forskellige varianter af produkter, hvis forskellen mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet og de øvrige krav til produktets ydeevne.

- 4.4. aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.
5. Når det konstateres, at typen opfylder direktivets bestemmelser, udsteder det bemyndigede organ en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde fabrikantens navn og adresse, undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte type.

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.

6. Ansøgeren skal holde det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvningsattesten, underrettet om enhver ændring af det godkendte produkt; ændringerne skal gøres til genstand for en tillægsgodkendelse, hvis de kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af produktet. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.
7. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte EF-typeafprøvningsattester og udstedte eller tilbagekaldte tillægsgodkendelser.
8. De øvrige bemyndigede organer kan indhente kopi af EF-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne. Bilagene til attesterne stilles til de øvrige bemyndigede organers rådighed.
9. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal ud over den tekniske dokumentation tillige opbevare en kopi af EF-typeafprøvningsattesten og eventuelt tillæg til denne i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at holde den tekniske dokumentation til rådighed den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

BILAG II

TYPEOVERENSSTEMMELSE

1. Typeoverensstemmelsen er den del af proceduren, hvorved **fabrikanten** eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer den mærkning, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig typeoverensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at de fremstillede produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typegodkendelsesattesten og med de krav i direktivet, der gælder for dem.
3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal opbevare en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at holde typeoverensstemmelseserklæringen til rådighed den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

4. Et bemyndiget organ efter fabrikantens valg foretager eller lader foretage kontrol af produkterne med skiftende mellemrum. Det bemyndigede organ eller en repræsentant for dette udtager på stedet en passende stikprøve til kontrol af de færdige produkter, og der gennemføres de fornødne prøvninger for at kontrollere, om produkterne opfylder de relevante krav i direktivet. Opfylder et eller flere produkter ikke kravene, træffer det bemyndigede organ de nødvendige foranstaltninger.

BILAG III

KVALITETSSTYRING AF PRODUKTIONEN

1. Kvalitetsstyringen af produktionen er den del af proceduren, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer den mærkning, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig typeoverensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten skal anvende et godkendt kvalitetssystem for produktion, endelig produktkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. *Kvalitetssystem*
- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende produkter til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- i givet fald den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten samt med de krav i direktivet, der gælder for dem.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
- fremstillingsprocesser, teknikker vedrørende kvalitetskontrol og -styring samt de systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.
- hvordan det kontrolleres, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den harmoniserede standard på området⁽¹⁾.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

⁽¹⁾ Denne harmoniserede standard er EN ISO 9002, om nødvendigt suppleret for at tage højde for egenarten af de produkter, som den anvendes på.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. *Kontrol på det bemyndigede organs ansvar*
 - 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.
 - 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, kontrol-, prøvnings- samt oplagingsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder
 - dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
 - kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.
 - 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre kontrolbesøg med rimelige mellemrum for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.
 - 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer hensigtsmæssigt. Det bemyndigede organ udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. Fabrikanten skal i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:
 - den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
 - de i punkt 3.4, fjerde afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert af de bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, stiller relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer til rådighed for de øvrige bemyndigede organer, der er omhandlet i nævnte artikel.

BILAG IV

FULD KVALITETSSTYRING

1. Fuld kvalitetsstyring er den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer den mærkning, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetssystem for konstruktion, fremstilling, endelig produktionskontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. *Kvalitetssystem*
- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet til et bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde

- alle relevante oplysninger om de planlagte produkter
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetspolitik og -procedurer, såsom kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktions- og produktionskvalitet
- de tekniske specifikationer, herunder de harmoniserede standarder og tekniske forskrifter samt relevante prøvningspecifikationer, der vil blive anvendt, samt hvis de i artikel 7, stk. 1, omhandlede standarder ikke anvendes fuldt ud, hvordan det sikres, at de væsentligste krav i direktivet, der gælder for produkterne, vil blive opfyldt
- de teknikker til konstruktionskontrol og -verifikation samt de processer og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved konstruktionen af produkterne, for så vidt angår den pågældende produktkategori
- de tilsvarende teknikker for fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetsstyring samt de systematiske fremgangsmåder og foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter produktionen, og den hyppighed, hvormed dette sker, samt resultaterne af de prøvninger, der er udført før produktionen, når det er relevant
- hvordan det sikres, at prøvnings- og undersøgelsesfaciliteterne er i overensstemmelse med de relevante krav for gennemførelse af den nødvendige prøvning
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.
- hvordan det verificeres, at den krævede konstruktions- og produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den relevante harmoniserede standard⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Denne harmoniserede standard er EN ISO 9001, om nødvendigt suppleret med henblik på at tage højde for de produkter, som den anvendes på.

Det bemyndigede organ vurderer navnlig, om kvalitetskontrollsystemet sikrer produkternes overensstemmelse med direktivets krav på baggrund af den relevante dokumentation, der leveres i henhold til punkt 3.1 og 3.2, herunder, når det er relevant, prøvningsresultater leveret af fabrikanten.

Vurderingsholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles til fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. *EF-kontrol på det bemyndigede organs ansvar*

- 4.1. Formålet med EF-kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at kontrollere konstruktions-, produktions-, kontrol- og prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og skal give det alle nødvendige oplysninger, herunder

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- kvalitetsregistreringer i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom resultater af analyser, beregninger, prøvninger mv.
- kvalitetsregistreringer i henhold til produktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.

- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre kontrolbesøg med rimelige mellemrum for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og udarbejde en kontrolrapport til fabrikanten.

- 4.4. Det bemyndigede organ kan desuden aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ om nødvendigt foretage eller få foretaget prøvninger for at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det udsteder en besøgsrapport og, i givet fald, en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i et tidsrum på mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:

- den i punkt 3.1, andet led, omhandlede dokumentation
- de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
- de i punkt 3.4, sidste afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Hvert af de bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, stiller relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer, herunder henvisninger til de(t) pågældende produkt(er), til rådighed for de øvrige bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1.

BILAG V

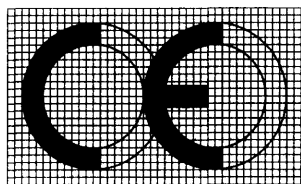
MINIMUMSKRITERIER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL LÆGGE TIL GRUND VED UDPEGELSE AF BEMYNDIGEDE ORGANER I HENHOLD TIL ARTIKEL 11, STK. 1

1. Det bemyndigede organ, dets leder og det personale, som skal udføre de opgaver, som det bemyndigede organ har fået pålagt at gennemføre, må hverken være konstruktør, fabrikant, leverandør eller være beskæftiget med montage af terminaludstyr eller være netoperatør eller tjenesteudbyder eller nogen af disse personers repræsentant. De må hverken deltage direkte i konstruktion, fabrikation, salg eller vedligeholdelse af terminaludstyr eller repræsentere de parter, der er beskæftiget med disse aktiviteter. Dette udelukker ikke, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikant og det bemyndigede organ.
2. Det bemyndigede organ og dets personale skal udføre de opgaver, som det bemyndigede organ har fået pålagt at gennemføre, med faglig integritet og teknisk kompetence på højeste plan og være uafhængigt af enhver form for pression og incitament navnlig af finansiel art, som kan påvirke deres bedømmelse eller kontrolresultater, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i disse resultater.
3. Det bemyndigede organ skal råde over det personale og besidde de faciliteter, som er nødvendige, for at det på fyldestgørende måde kan udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med de opgaver, det er udpeget til at udføre.
4. Det personale, som skal udføre kontrol, skal have:
 - en god teknisk og faglig uddannelse
 - tilstrækkeligt kendskab til de krav, der stilles til de prøvninger eller kontrolbesøg, der udføres, og en tilstrækkelig praktisk erfaring med sådanne prøvninger og kontrolbesøg
 - den nødvendige færdighed i at udarbejde attester, journaler og rapporter, som gengiver kontrolresultaterne.
5. Det skal sikres, at kontrolpersonalet er uvildigt. Dets aflønning må hverken være afhængig af antallet af prøvninger eller kontrolbesøg eller af disse prøvningers eller kontrolbesøgs resultater.
6. Det bemyndigede organ skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det privatretlige ansvar dækkes af staten i henhold til nationale retsregler, eller medmindre medlemsstaten selv er direkte ansvarlig.
7. Det bemyndigede organs personale er bundet af tavshedspligt om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af sin virksomhed (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den stat, hvor det udøver sin virksomhed) i henhold til dette direktiv eller enhver national retsforordning udstedt til gennemførelse heraf.

BILAG VI

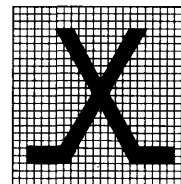
MÆRKNING TIL ANBRINGELSE PÅ Udstyr, JF. ARTIKEL 12, STK. 1

- CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne CE i følgende udformning, efterfulgt af de supplerende angivelser, der omhandles i artikel 12, stk. 1:

Bogstaverne »CE«

Identifikationsnummer for det bemyndigede organ

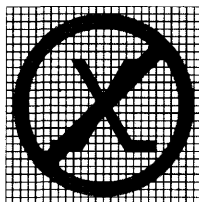

Symbol for at udstyret kan tilsluttes det offentlige telenet

- Hvis CE-mærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.
- De forskellige dele, der indgår i CE-mærkningen, skal være af ca. samme højde, og denne skal være mindst 5 mm.

BILAG VII

MÆRKNING TIL ANBRINGELSE PÅ Udstyr, JF. ARTIKEL 12, STK. 4

- Hvis CE-mærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.
- De forskellige dele, der indgår i CE-mærkningen, skal være af ca. samme højde, og denne skal være mindst 5 mm.

BILAG VIII

MODEL TIL ERKLÆRING SOM NÆVNT I ARTIKEL 3, STK. 1, I EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/.../EF AF ... OM TELETERMINALUDSTYR, SATELLITJORDSTATIONSUDSTYR OG GENSIDIG ANERKENDELSE AF UDSYRETS OVERENSSTEMMELSE

Fabrikanten/leverandøren⁽¹⁾

.....

.....

erklærer, at⁽²⁾

.....

ikke er beregnet til at blive tilsluttet et offentligt telenet.

Tilslutning af sådant udstyr til et offentligt telenet i Fællesskabets medlemsstater vil være en krænkelse af den nationale lovgivning til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/.../EF af ... om teleterminaludstyr, satellitjordstationsudstyr og gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L ...).

STED, DATO OG UNDERSKRIFT

⁽¹⁾ Navn og adresse.

⁽²⁾ Angivelse af udstyret.

BILAG IX

EF-PROCEDURE FOR INTERN FABRIKATIONSKONTROL

1. Dette bilag beskriver en procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, som varetager de forpligtelser, der er fastlagt i punkt 2, sikrer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem.

Fabrikanten anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.

2. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 3, og fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant stiller den til rådighed for de nationale myndigheder med henblik på inspektion i mindst ti år efter det tidspunkt, hvor produktionen af produktet er ophørt.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, har den person, som er ansvarlig for produktets markedsføring i Fællesskabet, pligt til at fremlægge den tekniske dokumentation.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om produkterne opfylder direktivets krav. I det omfang, der er nødvendigt for denne vurdering, skal dokumentationen indeholde følgende:

- en generel beskrivelse af produktet
- konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
- de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt produktets funktion
- en liste over, hvilke af de standarder, der er nævnt i artikel 18, der er anvendt helt eller i relevant omfang, eller hvis der ikke er fastlagt sådanne standarder, dokumentationen vedrørende den tekniske konstruktion, samt beskrivelser af, hvilke løsninger der er brugt for at opfylde de krav i direktivet, der vedrører det pågældende produkt
- resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelse mv.
- prøvningsrapporter.

4. Fabrikanten eller dennes repræsentant opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen sammen med den tekniske dokumentation.

5. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fremstillingsprocessen sikrer, at det fremstillede produkt er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, som er nævnt i punkt 2, og med de krav i direktivet, der vedrører det pågældende produkt.

BILAG X

DEL A

Ophævede direktiver og bestemmelser

(jf. artikel 34)

91/263/EØF

Artikel 11 i direktiv 93/68/EØF

93/97/EØF

DEL B

Liste over gennemførelsesfrister til national lovgivning

(jf. artikel 34)

<i>Direktiv</i>	<i>Gennemførelsesdato</i>
91/263/EØF	6. november 1992
93/68/EØF	1. juli 1994 ⁽¹⁾
93/97/EØF	1. maj 1995

⁽¹⁾ Medlemsstaterne tillader indtil den 1. januar 1997 markedsføring og ibrugtagning af terminaludstyr, som er i overensstemmelse med mærkningsregler, der var gældende før den 1. januar 1995.

BILAG XI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Nærværende direktiv	Direktiv 91/263/EØF	Direktiv 93/97/EØF
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 2
Artikel 2	Artikel 1, stk. 3	
Artikel 3	Artikel 2	
Artikel 4	Artikel 3	
Artikel 5, litra a)	Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 4, stk. 2
Artikel 5, litra b)-g)	Artikel 4, stk. 1, litra b)-g), og stk. 2	
Artikel 6	Artikel 5	
Artikel 7	Artikel 6	
Artikel 8	Artikel 7	
Artikel 9	Artikel 8	
Artikel 10	Artikel 9	
Artikel 11	Artikel 10	
Artikel 12	Artikel 11	
Artikel 13	Artikel 12	
Artikel 14		Artikel 1, stk. 3
Artikel 15		Artikel 2
Artikel 16		Artikel 3
Artikel 17		Artikel 4
Artikel 18		Artikel 5
Artikel 19		Artikel 6
Artikel 20		Artikel 7
Artikel 21		Artikel 8, stk. 1 og 2
Artikel 22		Artikel 9
Artikel 23		Artikel 10
Artikel 24		Artikel 11
Artikel 25		Artikel 12
Artikel 26		Artikel 13
Artikel 27		Artikel 14
Artikel 28	Artikel 13	
Artikel 29	Artikel 14	
Artikel 30, stk. 1	Artikel 15	Artikel 17, stk. 1
Artikel 30, stk. 2		Artikel 17, stk. 2
Artikel 31		Artikel 8, stk. 3
Artikel 32, stk. 1	Artikel 16, stk. 3	
Artikel 32, stk. 2	Artikel 16, stk. 4	
Artikel 33	Artikel 17, stk. 2	Artikel 18, stk. 2
Artikel 34		
Artikel 35		
Artikel 36		

Nærværende direktiv	Direktiv 91/263/EØF	Direktiv 93/97/EØF
Bilag I	Bilag I	
Bilag II	Bilag II	
Bilag III	Bilag III	
Bilag IV	Bilag IV	
Bilag V	Bilag V	
Bilag VI	Bilag VI	
Bilag VII	Bilag VII	
Bilag VIII	Bilag VIII	
Bilag IX		Bilag
Bilag X		
Bilag XI		

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 7. december 1995 forelagde Kommissionen et forslag, der var baseret på EF-traktatens artikel 100 A, om teleterminaludstyr, satellitjordstationsudstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁽¹⁾.
2. Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse henholdsvis den 24. april 1996⁽²⁾ og den 22. maj 1996⁽³⁾.
3. Den 16. oktober 1997 fastlagde Rådet sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 189 B.

II. FORMÅL

4. Formålet med Kommissionens forslag er at gennemføre en officiel kodifikation af gældende regler vedrørende teleterminaludstyr, satellitjordstationsudstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse, således at det nye direktiv træder i stedet for de forskellige direktiver, som kodificeringen er møntet på (91/263/EØF, 93/97/EØF og artikel 11 i direktiv 93/68/EØF).

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

5. Da der er tale om en officiel kodifikation i henhold til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994, dvs. blot en kodifikation af de eksisterende tekster uden substansændringer, har Rådet i overensstemmelse med denne aftale ikke foretaget nogen substansændringer i Kommissionens forslag.
6. Rådet har derimod i forståelse med Kommissionen rettet nogle fejl i teksten til kodifikationsforslaget:
 - a) I betragtning 16, sidste punktum, er der indsat en henvisning til »teleterminaludstyr« ved siden af den til satellitjordstationsudstyr, således at betragtningens slutning nu har følgende ordlyd »... i den udstrækning, hvor de er specifikke for teleterminaludstyr og for satellitjordstationsudstyr.«
 - b) I artikel 5, litra a), er der tilføjet følgende punktum: »I nærværende direktiv omfatter de væsentlige krav personers sikkerhed på samme måde som i direktiv 73/23/EØF.« Dette punktum er tilføjet, fordi denne regel, som er nævnt i afsnit II om satellitjordstationsudstyr (jf. artikel 17, stk. 2), også skal nævnes i afsnit I om teleterminaludstyr, da den gælder for begge områder (jf. artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/97/EØF).
 - c) Artikel 5, sidste afsnit, som begynder med »kravene om, at sådant ... » er blevet rykket mod højre ind under litra g).
 - d) I bilag VII er symbolet vendt om, dvs. vendt rigtigt, i den spanske, franske og svenske udgave.

⁽¹⁾ KOM(95) 612 endelig udg. 95/0309 (COD).

⁽²⁾ EFT C 204 af 15. 7. 1996, s. 3.

⁽³⁾ EFT C 166 af 10. 9. 1996, s. 60.

e) I bilag XI:

- i spalten »Nærværende direktiv« er henvisningen til artikel 5 opdelt i henvisninger til henholdsvis artikel 5, litra a), og artikel 5, litra b)-g)
 - i spalten »Direktiv 91/263/EØF« er henvisningen til artikel 4, litra a), opdelt i henvisninger til henholdsvis artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 4, stk. 1, litra b)-g), og stk. 2
 - i spalten »Direktiv 93/97/EØF« er der på højde med henvisningen til artikel 5, litra a), i spalten »Nærværende direktiv« indsat en henvisning til »Artikel 4, stk. 2«. I samme spalte er der efter henvisningen til artikel 8 indsat »stk. 1 og 2«.
-